

ДО 120-Ї РІЧНИЦІ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ЗАПОРІЗЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

Історія: факти, події, люди

(по сторінках газети
«Інженер-машинобудівник»)

Екзамен на звання інженера

1960 рік

6 ЧЕРВНЯ. Цей день був особливим і хвилюючим для усіх нас — викладачів і випускників. З 9 години ранку 6 червня почала свою роботу Державна екзаменаційна комісія ливарного факультету.

До її складу увійшли: головний металург автомобільного заводу «Комунар» інженер т. Пелих (голова), головний металург Запорізького раднаргоспу інженер т. Чуменко, начальник центральної заводської лабораторії «Комунару» інженер т. Младова, декан ливарного факультету доцент т. Попов, старший викладач інженер т. Рибальченко і я. Передовий загін випускників інституту складав екзамен на звання інженера... Із радістю ми, члени

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання 1-й

ІНЖЕНЕР-МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

№ 14

ЧЕТВЕР, 9 червня 1960 року.

Ціна 10 коп

комісії, відмітили наявність у наших дипломантів глибоких знань в галузі теорії і практики ливарного виробництва.

Відмінник всіх років навчання, Сталінський стипендіат В. Гайдук виконав реальне завдання для Харківського тракторного заводу по дослідженню і доцільності застосування литих зразків замість механічно оброблюва-

них для визначення механічних властивостей сталі.

Комісія високо оцінила знання і здібність т. Гайдука до самостійних досліджень, дала рекомендацію на впровадження у виробництво нових типів зразків. Він одержує диплом з відзнакою.

Цікаві для промисловості дослідження провели випускники П. Аверченко, Е. Калужська, В. Томшинський, З. Дяченко, В. Пархоменко.

П'ятикурсниця З. Картамишева за-

хищала проект цеху лиття під тисненням. В її роботі широко застосована нова техніка і прогресивна технологія, даний глибокий економічний аналіз основних показників виробництва.

Захист дипломних проектів триває. В цьому році ливарний факультет нашого інституту дає країні 145 молодих спеціалістів.

Ю. ШУЛЬТЕ,

професор, доктор технічних наук, заступник директора інституту по науковій роботі.

Вчора, 8 червня, розпочався захист дипломних проектів випускниками машинобудівного факультету.

Здійснилася давня мрія Павла Олексійовича Аверченка: 6 червня він на «відмінно» захистив свій дипломний проект, досвідчений працівник тепер одержує диплом інженера.

НА ЗНІМКУ: П. О. АВЕРЧЕНКО.

1960 рік

ІНЖЕНЕР- МАШИНОБУДІВНИК

ЧЕТВЕР

23

червня 1960 р.

№ 16

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 10 коп.

На екзамені з вищої математики

„ТЕПЕР такий час — треба вивчати математику. Це свіжа кров, яка переверне природознавство». — ці слова можна почути зараз на наукових з'їздах і конференціях, в аудиторіях і лабораторіях, в клініках і на виробничих дільницях.

Чи можна уявити собі зараз тямущого інженера без міцного знання класичної і сучасної математики? Ні. Тому таку велику увагу її вивченню студентами приділяють в цьому році у нас в інституті.

...Першокурсники складають екзамен з вищої математики. За плечима в них рік наполегливої праці біля верстата, в читальному залі, в аудиторії.

Що мені хочеться відзначити? Знання у студентів і курсу цього року міцніші, ніж у їхніх попередників. Як не важко, а все ж таки хлопці і дівчата багато працюють над собою.

Взяти хоча б студентку Л. Мещанінову (група 212). Пам'ятаю, як складала вона вступний екзамен. Не можна було сказати, що ця дівчина дуже добре знає математику.

А ось тепер вона мене здивувала і... дуже порадувала. Впевненим рухом взяла білет і вже через кілька хвилин чітко і зі знанням справи відповідала.

— Добре, — думаю я і задаю додаткове запитання. І знов чую ґрунтовну відповідь. Знання

чудові! Що ж ще поставити, як не «відмінно»? Те ж саме можна сказати і про Г. Тетеріна (група 212) та М. Бакумовського (група 211).

«Відмінно» стоїть також в залікових книжках В. Козирева, Г. Борисенка (група 212), А. Тарарощенка і Б. Чорного (група 210), І. Ляшевої (група 217), Т. Єщенко, Т. Воропаєва, Б. Березюка і А. Корольова (група 211).

В моїх помітках проти прізвища Воропаєва стоять аж три птвички червоним олівцем. Це значить, що його відповіддю я дуже задоволений.

Непогано склала цей екзамен більшість студентів.

Але, на жаль, довелося мені в ці дні поставити і кілька незадовільних оцінок. Л. Сацюк (група 216) — здібна дівчина. Вона добре відповідала на вступних екзаменах. В інституті ж вона майже зовсім перестала працювати над підвищенням рівня своїх знань. Опер-

ПОНЕДІЛОК, 20 червня

ЦЬОГО дня з нетерпінням чекали, мабуть, не тільки ті, що прийшли до нас, бажаючи поступити в інститут, але й ми, члени приймальної комісії...

З ранку 20 червня в 253 аудиторії можна було побачити студентів, що прийшли по-знайомитись з вступниками, навідувалися і викладачі. Кожного кандидата в студенти оточували кілька порадників, і зав'язувалася щира, невимужена розмова.

Ось білявий хлопчина схилився над столом, вкритим червоною скатертиною: старанно пише заяву. А за ним з цікавістю слідкують кілька пар очей... Сьогодні ще не дуже людно, адже це тільки початок.

Нил Іванович Петров, майор, демобілізований в 1957 році працює...

Олена Володимирівна Жукова на «відмінно» закінчила будівельний технікум. Зараз вона контролер ВТК в трамвайно-тролейбусному управління, бажає поєднувати роботу з навчанням на вечірньому факультеті.

У Бориса Григоровича Носенка — токаря штампувального відділення цеху емаль-посуду Запорізького метизного заводу виробничий стаж 5 років.

Він зупинився біля столу з написом «Обробка металів тисненням». Хороша справа!

— Бажаю навчатись по цій спеціальності, — сказав він, подаючи заяву.

Всього в цей день ми прийняли документів. Всі юші працівники виробничу з навчанням.

аяв триває.
І. АТОЯН,
ий сек.
иймальної

Товаришу!

Чи ти не забув придбати путівку в студентський оздоровче-спортивний табір, розташований в м. Бердянську?

Поспішай!
На тебе чекають море, прогулянки на човнах, спортивні розваги, змагання, туристські походи.

ВАРТІСТЬ ПУТІВКИ:

на 12 днів — 120 карбованців,
на 24 дні — 240 карбованців.

Її можна придбати в профкомі інституту у начальника Т. Плетня.

ОРГКОМІТЕТ ТАБОРУ

Ці знімки були зроблені в оздоровче-спортивних таборах, де студенти відпочивали а минулі роки.

Редактор Д. КОРЧОВИЙ.

ІНЖЕНЕР- МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

ЧЕТВЕР

30

червня 1960 р.

№ 17.

Ціна 10 коп.

Приймаємо заяви

Вже другий тиждень триває прийом заяв від бажаючих поступити в інститут.

Хороші, працьовиті люди йдуть до нас. Серед них — заслужені виробничники з великим стажем практичної роботи, ударники комуністичної праці, члени колективів комуністичної праці.

Переді мною характеристика, видана Івану Андрійовичу Воронову, пресовщику Запорізького заводу абразивних виробів.

Іван Андрійович — депутат районної Ради, член заводської

партійної комісії по якості продукції, ударник комуністичної праці.

В лютому 1957 року він одним з перших перейшов в пусковий цех для освоєння нового виду продукції. За короткий строк, будучи токарем, освоїв нову спеціальність — пресовщика. За успішну роботу на виробництві нагороджений почесними грамотами завкому профспілки, міському ЛКСМУ, раднаргоспу.

Іван Андрійович бажає поступити на вечірній факультет.

Йому дуже подобається спеціальність — технологія машинобудування.

Разом з ним складатиме екзамену в інститут Нил Іванович Петров — шліфувальник заводу абразивних виробів, член партбюро цеху, кандидат в члени пленуму, міському КПУ. В роки Великої Вітчизняної війни Нил Іванович із зброєю в руках захищав рідну землю від німецько-фашистських загарбників, а тепер він йде в перших лавах будівників нашого комуністичного завтра, адже Петров — учасник бригади комуністичної праці.

Володимир Якович Биков має стаж практичної роботи 15 років. Він працює електриком на заводі «Комунар». Хороший робітник, ударник комуністичної праці. Він теж бажає успішну роботу на заводі поєднувати з навчанням в інституті.

Це тільки окремі приклади. Багато таких, як вони, простих робочих людей, передовиків і новаторів виробництва нині йде в інститут.

І ми вітаємо їх, від усієї душі бажаємо їм успіхів на вступних екзаменах.

А. АТОЯН,

відповідальний секретар
приймальної комісії.

Телеграма-блискавка

Заступнику голови Запорізького раднаргоспу т. ПОЗДНЯКОВУ.

Начальнику управління будівництва і промисловості будівельних матеріалів Запорізького раднаргоспу т. ПОЗНАНСЬКОМУ.

Керуючому трестом «Запоріжбуддеталь» т. ЩЕГЛОВУ.

Керуючому трестом «Житлобуд» т. ПЕТРИКУ.

Партійним, громадським і комсомольським організаціям Запорізького раднаргоспу і трестів «Запоріжбуддеталь», «Житлобуд».

Ми, студенти Запорізького машинобудівного інституту, дуже занепокоєні зупинкою в будівництві нашого гуртожитку.

Якби була потрібна наша допомога — з задоволенням попрацювали б на будівництві. Але корпус вже майже готовий.

Немає тільки дошок для настилення підлоги.

Ми звертаємося до вас, товариші: скоріше вирішіть це «складне питання», щоб з початку нового учбового року наша студентська молодь, яка живе зараз в «кутках» у квартирохазяїнів, мала змогу нарешті оселитися в своєму гуртожитку.

КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ.

ІНЖЕНЕР- МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Рік видання 1-й
№ 18

Четвер, 1 вересня 1960 року.

Ціна 10 коп.

Ми — студенти!

Новий учбовий рік почався...

Почався новий, 1960—61 учбовий рік. Чим він знаменний для нашого інституту? ЗМІ стає одним з великих вузів країни: в ньому навчатимуться нині 4,5 тисячі студентів.

Новий приїзд на стаціонарне, вечірнє та заочне відділення становить 1245 чоловік. Серед студентів стаціонару багато заводських стипендіатів.

Розширюється учбова база інституту, до ладу стають нові лабораторії.

Реорганізується заочне навчання. Перші три роки студенти-заочники навчатимуться, як і вечірники. В ЗМІ переведені студенти I, II та III курсів всіх вузів країни, які проживають в Запоріжжі та нашій області. З метою організації їх учбового процесу в інституті створено заочний загальнотехнічний факультет (декан — кандидат фізико-математичних наук І. Я. Івахнін).

В минулому учбовому році в центрі уваги всього нашого колективу був I курс денного відділення. Це й зрозуміло: студенти цього курсу першими освоювали нові форми підготовки інженерів, сполучаючи навчання з працею на виробництві.

Період виробничої роботи з навчанням на молодших курсах становить тепер I рік 4 місяці. Нинішні першокурсники придуть на ті виробничі місця, на яких зараз працюють студенти II курсу. Другокурсники повинні передати молодим товаришам свій досвід по організації успішного навчання і роботи.

На відміну від минулого року нинішній I курс у вересні буде тільки вчитися, знайомитися з інститутськими порядками. За цей час новачкам треба добре продумати питання організації свого успішного навчання і праці, обрати завод згідно з спеціальністю і з таким розрахунком, щоб менше витрачати часу на переїзди.

Якими ми, викладачі, бажаємо бачити в цьому році студентів?

Вихованими, дисциплінованими. Одяг ваш, друзі, нехай буде охайним і скромним. Ви повинні не забувати про голоз-

не, задля чого прийшли в інститут, — навчання.

Одним з основних елементів дисципліни студента є обов'язкове відвідання лекцій. Багаторічний досвід деканатів підтверджує просту істину: хто несистематично відвідує лекції, той і екзамени складає погано. Ось чому в минулому році відстаючі студенти були відчислені з інституту не після, а до екзамени.

Не новою справою в цьому році буде самообслуговування, прибирання аудиторій. В перші місяці введення цього заходу деякі студенти намагалися прибирати свої дільниці майже вночі. Тепер же до кінця робочого дня можна бачити молодих людей, що з заклопотаним виглядом, держачи віник та відро в руках, поспішають на свої дільниці. Перестали соромитися! Це добре, з таких студентів, впевнено можна сказати, не вийдуть інженери-білоручки. Такі не побіжать із цехів в контори, боючись «чорної роботи».

Що ще нового в цьому учбовому році? З початку року студентам будуть читатися курси етики та естетики. Добра справа, і потребує серйозного до себе ставлення.

Деяким студентам треба нагадати про те, що в інституті не можна ходити у верхньому одязі, курити і смітити, що треба бути ввічливим і з директором інституту, і з прибиральницею, що з викладачами треба вітатися не тільки до екзамени, але і після нього, що коли вже вирішили подарувати у весняну сесію квіти викладачеві, то зручніше це робити після закінчення екзамени та ін.

Ми бажаємо, щоб наші студенти в новому учбовому році намагалися бути всебічно розвиненими людьми, цікавилися не тільки технікою, відвідуванням кінотеатрів і вечорів танців, але й мистецтвом, музикою, літературою.

З новим учбовим роком, товариші!

Б. БОРИСОВ,

доцент, заступник директора інституту по учбовій роботі.

ЦЕ МОЖЕ БУТИ ТІЛЬКИ В НАШІЙ КРАЇНІ

Закінчивши дев'ятий клас, я пішов працювати на завод і продовжував навчання у вечірній школі. А після десятирічки почав відвідувати підготовчі курси для вступу в інститут. Досвідчені викладачі готували нас, робітничу молодь. І серед них я особливо відзначаю математика Василя Власовича Ролка. Я дуже радів, одержавши на вступних екзаменах п'ятірки з математики.

Важко передати словами мою радість.

Я — студент! Сина простої радянської трудівниці — бігунщиці Запорізького вогнетривкого заводу, жінки, що втратила на війні чоловіка, прислав вчитися в інституті заводський колектив. Це можливо тільки в нашій великій радянській країні.

В. ЦАРЬОВ,
студент 152 групи ливарного факультету,
заводський стипендіат.

ІНЖЕНЕР- МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Рік видання 1-й
№ 21

Четвер, 22 вересня 1960 року.

Ціна 10 коп.

Давайте змагатися!

Колектив студентів - ливарників першого і третього курсів викликає на змагання своїх товаришів з машинобудівного факультету, які зараз працюють на полях колгоспів Приморського району.

Оцю рісину, яку так обережно пивантажує Валерій Царьов, зібрали студенти 152 групи.

Фото Р. Білякова.

Студенти на полях Пологівщини

— Вам у другу бригаду? — повновида колгоспниця ретельно, з усіма подробицями пояснила, як туди краще доїхати.

І от ми в другій бригаді колгоспу ім. Сталіна. Питає, де розташувалися студенти, не довелось: в'їхавши в хутір, ми одразу ж стали свідками запеклої футбольної баталії.

І всілякі сумніви розвіялися, коли в центрі захоплених спортивною боротьбою дужих хлопців ми побачили Івана Дмитровича Накутного. Так, це наші.

— Сьогодні організаційний день. Тільки приїхали, влаштувалися на квартирах, а ввечері вирішили пограти у футбол, — пояснив Іван Дмитрович. — Завтра ідемо на роботу.

90 студентів працюватимуть на полях сільгоспартілі ім. Сталіна Пологівського району. Керівники колгоспу нам розповідають: «Врожай нині виключно добрий. По 40 центнерів кукурудзи в зерні сподіваємося зібрати з кожного гектара. А в нас під кукурудзою 850 га.

Руки робочі дуже потрібні. Великі надії покладаємо на допомогу студентів машинобудівного інституту. В перші дні, можливо, будуть для них і деякі труднощі, але ми докладемо всі сили, щоб забезпечити наших гостей хорошим житлом і їжею, створити їм всі умови для роботи».

В яких бригадах працюватимуть студенти ЗМІ? В першій, яка розташована в Прежино, в другій (де ми не встигли побувати), в третій — на хуторі Буденко і шостій — на хуторі Ільному.

Всюди наші хлопці і дівчата були зустрінуті добре. Аштувавшись, вони пішли подивитись ділянки, де будуть працювати, завітали до сільських клубів, почали зайомитися з місцевою молоддю.

От коли порадили ті, взяли з собою музичні

інструменти, м'ячі, пісенники, шахи! У вільний від роботи час все це дуже потрібно.

В перший же вечір почався шаховий турнір у студентів 149 групи.

— Граємо за олімпійською системою, — пояснюють хлопці. — Поки що найсильніший Черепов.

На хуторі Спільному в шостій бригаді працюватимуть тільки 11 студентів із 148 групи.

— Баяничка б нам! — кажуть хлопці і дівчата. — Може, профком виділить? Баяністи є...

Колгосп ім. Шевченка розмістив студентів у двох великих будинках: 593, 592 і 160 групи живуть в старому приміщенні контори, а групи 590, 591 і 594 — в школі.

Великі колективи — значні сили. І вже новоселівці (ті студенти, що живуть зараз в селі Новоселівка) вирішили організувати художню самодіяльність, виступити в колгоспному клубі з концертами.

Ми завітали до них в суботу, коли був у розпалі вже другий робочий день. Хлопці і дівчата працювали на збиранні рісини.

— Добре працюють, завдання виконують, — сказав нам парторг колгоспу Василь Федорович Тимошенко, — сподіваємося, що й на кукурудзі справи підуть не гірше.

В колгоспі «Зоря комунізму» студенти 151, 153 і 152 груп в перші дні збирали рісину, 154 група працювала на баштані.

— І люблю дивитися на їхню дружню роботу, — розповідають колгоспники...

Наростають темпи в роботі, зароджується змагання, і хочеться вірити, що і на полях Пологівщини студенти - ливарники зміцнять честь і славу свого факультету.

Л. ВОЛОДИМИРОВА.

М. Полєги.
17 вересня.

1960 рік

ІНЖЕНЕР- машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Рік видання 1-й
№ 30

Четвер, 24 листопада 1960 року

Ціна 10 коп.

ПОЛОЖЕННЯ

ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЕСТАФЕТИ НА ПРИЗ
ГАЗЕТИ «ІНЖЕНЕР-МАШИНОБУДІВНИК»

- МЕТА І ЗАВДАННЯ**
1. Популяризація в інституті легкої атлетики.
 2. Виявлення кращих спортсменів і груп.
- Естафета присвячується Дню радянської преси і відкриттю весняно-літнього спортивного сезону.

МІСЦЕ І ЧАС ПРОВЕДЕННЯ

Естафета проводитиметься по вулицях міста за маршрутом: старт — навпроти входу в інститут, далі по вулиці Лепіка до вокзалу по вул. Заїзничній, Грязнова, проспекту Леніна, вул. Чекиста, Жуковського, фініш — біля будинку ЗМІ. Всього 12 етапів.

Час проведення — 5 травня 1961 р. Початок о 16 годині.

УЧАСНИКИ ЗМАГАНЬ

До участі в естафеті допускаються команди груп денного відділення в складі 12 бігунів: 10 юнаків, 2 дівчини.

КЕРІВНИЦТВО І ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ

Загальне керівництво естафетою здійснюється організаційним комітетом у складі:

секретаря партбюро інституту Б. П. Борисова, секретаря комітету комсомолу Є. Колчева, голови профкому В. Холодного, редактора газети «Інженер-машинобудівник» Д. А. Корчого, голови ради спортклубу І. Д. Накутного, завідувача кафедрою фізвиховання П. П. Нагорного.

Безпосереднє проведення естафети покладається на судейську колегію, затверджену оргкомітетом.

Головним суддею призначається директор інституту доцент П. А. Михайлов, секретарем — відповідальний секретар редакції газети «Інженер-машинобудівник» Л. В. Анохіна.

ПІДІЙМАЮТЬСЯ І НАГОРОДЖУЮТЬСЯ

Товариші викладачі і студенти!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 1961 РІК

на журнали:

«Агитатор» — передплатна ціна на рік — 24 крб.,
«Партийная жизнь» — передплатна ціна на рік — 30 крб.,
«Коммунист Украины» — передплатна ціна на рік — 24 крб.,
«Политическое самовоспитание» — передплатна ціна на рік — 24 крб.,
«Библиотечка пропагандиста» — передплатна ціна на рік — 11 крб.,
Обласний «Блокнот агитатора» — передплатна ціна на рік — 9 крб. 60 коп.,
«Машиностроитель» — передплатна ціна на рік — 36 крб.,

на газети:

«Правда» — передплатна ціна на рік — 72 крб.,
«Труд» — передплатна ціна на рік — 60 крб.,
«Промышленно-экономическая газета» — передплатна ціна на рік — 60 крб.,
«Правда Украины» — передплатна ціна на рік — 60 крб.,
«Радянська Україна» — передплатна ціна на рік — 60 крб.,
«Запорізька правда» — передплатна ціна на рік — 60 крб.

Передплату приймає щодня в читальному залі бібліотеки від 13 до 14 години громадський розповсюдвач Ганна Борисівна Вялова.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА

на інститутську багатотиражну газету
«ІНЖЕНЕР-МАШИНОБУДІВНИК»

Періодичність — один номер на тиждень. Передплатна ціна на рік — 4 крб. 50 коп.

Передплату приймають старости груп.

ІНЖЕНЕР- МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Рік видання 1-й
№ 32

ЧЕТВЕР, 8 грудня 1960 року.

Ціна 10 коп.

ПРО ПОТОЧНУ УСПІШНІСТЬ НА МАШИНОБУДІВНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

Щомісячна перевірка поточної успішності на машинобудівному факультеті показує, що більшість студентів успішно виконує графік учбового процесу. Майже всі п'ятикурсники своєчасно одержали заліки з окремих дисциплін і успішно складають екзамени. Відмінні оцінки на заліках і екзменах мають зараз студенти Л. Кириченко і І. Рябов (група 943), М. Шевченко (група 944), М. Мінкін, А. Рибаків, А. Федоткін (група 945), Л. Батюга, Р. Гора, В. Корольов, В. Король, Н. Пономаренко, Ю. Сизий, Н. Стародуб (група 946), А. Підгородський (група 947).

А от студенти цієї ж 947-ї групи Л. Близна, В. Бартиш, Л. Носовець погано працювали на протязі семестру, тому і перед початком екзаменаційної сесії мали не всі заліки.

Більшість четвертокурсників також успішно виконують графіки учбового процесу. Вже почався захист курсових проектів по підйомно-транспортних машинах. Достроково і на «відмінно» захистили курсові проекти студенти тт. Кравченко, Тимченко з 764 групи, Ковтун з 765 групи, Білий, Деглін, Нестеренко з 766 групи.

Але окремі четвертокурсники погано ходять на лекції, практичні заняття, незадовільно працюють.

Так, за пропуски лекцій

і відставання в навчанні накладено адміністративні стягнення—догани—на студентів Головчанську, Левітіна, Трейвуса (766 група).

Погано складають позалекційне читання з іноземної мови Єчкало, Овчаренко (761 група), Половников, Політов, Попутько (група 765), Шеховцев, Азаренков (група 763), Йоркін, Тутов — староста 767 групи та інші.

А от їхні ж товариші Вільчек (з 763-ї), Тимченко (з 764-ї), Марушак (з 767-ї) достроково склали всі «знаки» і одержали залік з іноземної мови. От з таких треба брати приклад.

На третьому курсі дуже багато відстаючих студентів. За пропуски лекцій і відставання від графіка учбового процесу студент 584 групи Грановський був знятий з стипендії. Йому дали строк для ліквідування академзаборгованості — до 25 листопада.

Перевірка показала, що студент Грановський на 1 грудня ще має 6 заборгованостей з металознавства, до здачі позалекційного читання з іноземної мови і не приступав.

Одержали догани за відставання від графіка учбового процесу також студенти цієї групи Малиженков і Буштрук. Не приступили до здачі «тисяч» третьокурсники Гончаров, Гузь, Панченко, Волчков, Литов-

ченко, Лось та інші.

Студенти Радченко, Розумієнко, Фролов, Чеботар, Андрющенко, Кобиляцький, Лев, Матвейко, Вайло, Котляров, Резниченко не представили на кафедру ТММ жодного листа курсового проекту, хоча строк здачі другого листа вже минув 25 листопада.

Малиженков, Андрющенко, Литовченко, Лось, Тимошук значно відстають по лабораторних роботах з металознавства.

На другому курсі не встигають з вищої математики Ліхтін, Коровін, Марченко (група 340), Бурак і Ніконов (група 341), Чередниченко, Воронько (група 342).

Марченко, недовлячись на те, що він другий рік на цьому курсі, не працює над собою і тому знов плентається в хвості, тягнучи назад курс, факультет. З вищою математикою, іноземною мовою він явно не бажає дружити.

Студенти першого курсу, що навчаються з відривом від виробництва, ще досі по-справжньому не приступили до роботи. Вища математика, машинобудівне креслення, іноземна мова — тут вони значно відстають. Годі розкачуватися, товариші! Роботи у вас чимало, екзамени вже не за горами.

Перевірка показала, що багато студентів, недовлячись на неодноразові попередження, продовжують відставати. Очевидно, вони не зробили для себе ніяких висновків.

Комсомольське і профспілкове бюро факультету повинні висловити свою думку про можливість дальшого перебування постійно відстаючих студентів в нашому інституті.

С. ЖИТНИЦЬКИЙ,

ЩЕ ПРО ЗАХИСТ

Захист курсових проектів вже давно закінчився. Але хочеться відмітити серед ливарників групу 950. Тут по курсовому половині студентів одержала «відмінно», 10 — «добре».

Цікаву роботу провів студент В. Височин. Він представив проект пульсуючого вертикально замкненого конвейера з новим циклом автоматизації. Староста 950-ї групи В. Шкарупило відмінно виконав проект по автоматизації нанесення покриття на моделі.

КУРСОВИХ

Групи 949 і 948 захищали проекти гірше.

В 949-й групі серед відмінних проектів ґрунтовні роботи М. Білоуса — проект бес-семерівського конвертера на кисневому дутті і Ю. Гогуна — проект безперервно працюючого змішувача для формувальних сумішок.

М. РИБАЛЬЧЕНКО,

старший викладач
технології ливар-
ництва.

ІДУТЬ ЕКЗАМЕНИ

Вже три екзамени склала 951 група. Жодної трійки, непогано! Попереду — «Економіка і організація промислових підприємств», «Проектування ковальсько-пресових цехів і заводів». Бажаємо дальших успіхів, това-

риші, в цій останній для вас сесії!

Три трійки на другому екзамени з технології машинобудування — вже мають студенти 949 групи.

ІНЖЕНЕР

машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Рік видання 1-й
№ 33

ЧЕТВЕР, 15 грудня 1960 року.

Ціна 10 коп.

ЗВЕРНЕННЯ

УЧАСНИКІВ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ ДОБРОВІЛЬНОЇ НАРОДНОЇ ДРУЖИНИ
ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО ДО ВСІХ НАРОДНИХ ДРУЖИН
І ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ м. ЗАПОРІЖЖЯ

Ми, члени добровільної народної дружини ім. Дзержинського, виключившись разом з усіма трудящими Сталінського району м. Запоріжжя в соціалістичне змагання за звання району високої продуктивності праці, зразкового громадського порядку, високої культури, беремо на себе такі зобов'язання і закликаємо всі народні дружини міста наслідувати наш приклад:

1. На протязі найближчих двох—трьох місяців навести в своєму мікрорайоні зразковий порядок. Шляхом проведення разом з громадськими організаціями широкої профілактичної і виховної роботи серед населення виключити випадки пияцтва і хуліганства на вулицях міста. З цією метою:

а) встановити щоденне чергування у відведеному районі з 19 до 24 години не менше 75 дружинників;

б) регулярно, не рідше двох разів на місяць, випускати «вікна сатири»;

в) про всі випадки порушення громадського порядку повідомляти адміністрації і громадським організаціям по місцю роботи або служби порушника, систематично контролювати, які заходи вживо.

г) організувати на підприємствах, в клубах, гуртожитках та інших громадських місцях регулярні виступи агіткультбригади;

д) організувати чергування постійних постів на найважчих дільницях.

2. Звести до мінімуму, а надалі виключити випадки злочинів з боку малолітніх. З цією метою:

а) взяти на облік всіх осіб від 16 років і більше, які не займаються суспільно-корисною працею, і вжити заходів до їх працевлаштування;

б) організувати спеціальну групу дружинників по боротьбі з дитячою безпритульністю.

3. Звести до мінімуму, а надалі повністю ліквідувати випадки ухилення від громадсько-корисної праці. З цією метою взяти на облік всіх осіб, що звільнені з місць ув'язнення і ведуть

ім. паразитичний спосіб життя, допомогти у влаштуванні їх на роботу.

4. Постійно проводити нещадну боротьбу з розкрадачами і порушниками правил радянської торгівлі. З цією метою створити спеціальні групи:

а) по боротьбі з розкрадачами соціалістичної власності і порушниками правил радянської торгівлі;

б) по боротьбі з кишеньковими злодіями;

в) по боротьбі з хабарництвом на автотранспорті.

5. З метою ліквідації автодорожніх катастроф і нещасних випадків організувати спеціальну групу по пропаганді серед населення правил вуличного руху і боротьбі з порушниками правил руху серед водіїв автомобілей.

6. Організувати постійне чергування груп дружинників біля нас кінотеатрів.

7. З метою організації повсякденного контролю за наведенням і утриманням належного санітарного стану на відведеній території створити спеціальний санітарний загін.

Щоб виконати завдання, які стоять перед нами, ми зобов'язуємося ще вище підняти організованість і чіткість в роботі дружини, підвищити особисту відповідальність кожного дружинника за наведення порядку у нашому районі. Проявляючи твердість і сміливість при виконанні своїх обов'язків, ми будемо суворо додержуватися соціалістичної законності, зберігати необхідну витримку і холонокров'я.

Добровільна народна дружина імені Дзержинського закликає всіх дружинників нашого району підтримати це починання і широко включитися в змагання за перетворення Сталінського району в район зразкового громадського порядку і високої культури.

Дружинники, внесемо свій гідний вклад в боротьбу за людину комуністичного завтра!

ПРИЙНЯТО ОДНОСТАЙНО НА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРАХ ДРУЖИНИ ім. ДЗЕРЖИНСЬКОГО 11 ГРУДНЯ 1960 р.

ІНЖЕНЕР-машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Вихідання 1-й
№ 1 (36)

ЧЕТВЕР, 5 січня 1961 року.

Ціна 1 коп.

В НАШІЙ ГРУПІ

Більшість студентів нашої групи ретельно готується до екзаменаційної сесії.

Особливо можна відзначити В. Гончарова і В. Кошеля: вони достроково закінчили розрахунки курсових проектів по ТМ і М і ще в 1960 році почали готуватися до захисту.

Достроково склали заліки з іноземної мови Кашенко, Прімеров і той же Кошель.

Всі завдання по гідравліці до нового року склали студенти Воцко, Кашенко, Лашинський.

Але як тут не сказати про боржників?

Погані справи у Селевича — борги по всіх предметах, у Косяка — він не склав ще жодного завдання з гідравліки, не дружить з іноземною мовою.

А ви...

РАДІСНА НОВИНА

В редакції пролунав дзвоник. — Приймайте телефонограму, — загуло в трубку. — Колектив виробничників електроапаратного заводу поздоровляє першоккурсників ЗМІ Кобзева, Чалого, Коробкіна, Тишина. Новий рік вони зустріли вже не учнями, а формувальниками ртутних випрямлювачів першого розряду. Дубинський став слюсарем - електромонтажником першого розряду.

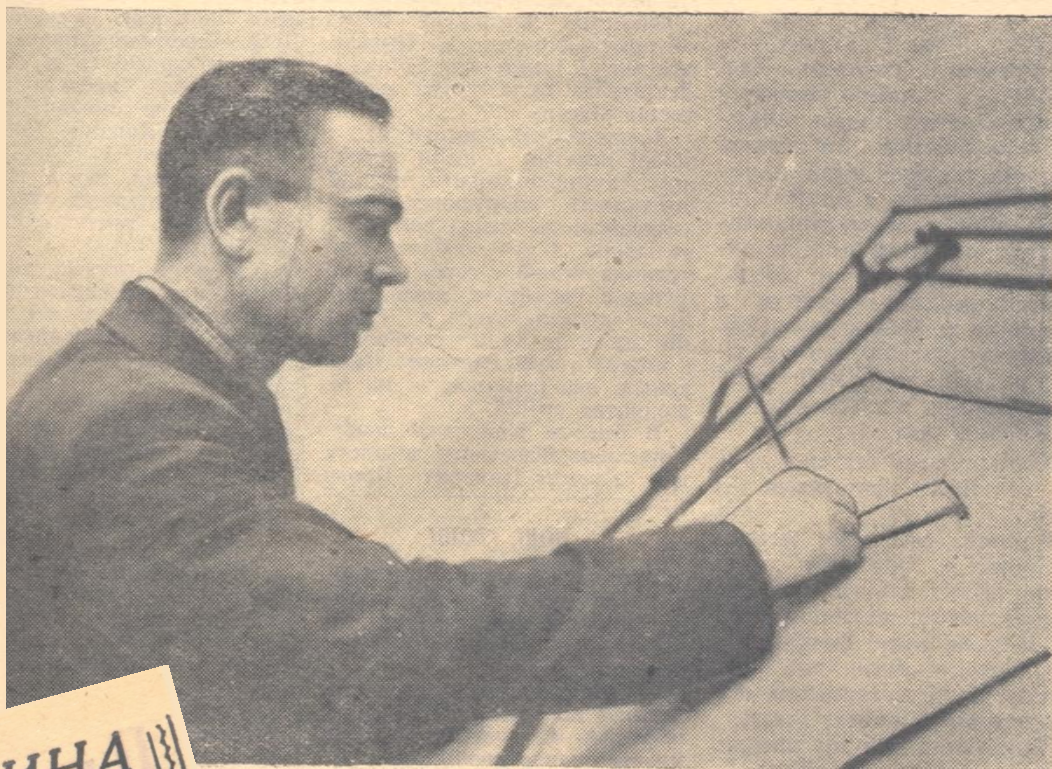
Радісна новина, друзі!

ТЕЛЕГРАМА

КОМУ: ТРЕТЬОКУРСНИКАМ ШАХОВУ КОМА ПАВЛОВУ
КОМА ПЕРХУНКОВУ КРП

БОРЖНИКІВ НЕ ПОТЕРПІЮ КРП СКОРІШЕ ЗАКІНЧУЙТЕ КУРСОВІ КРП

НОВИЙ РІК

Перша науково-технічна конференція студентів-електриків

В нашому інституті електрики-старшокурсники є поки що лише на вечірньому факультеті.

Саме вони, студенти п'ятого — шостого курсів, краще інших підготовлені до серйозної науково-дослідної роботи.

Таким чином, створення при кафедрі електричних машин і апаратів студентського наукового гуртка вимагало вирішення ще одного досить складного питання: знайти у вечірників час, необхідний для проведення наукових досліджень. Воно було успішно вирішено шляхом «індивідуальної опіки» над гуртківцями при виконанні лабораторних робіт. Це дало можливість скоротити строки їх проведення і підготувати цікаві матеріали до конференції, яка і відбулася напередодні нового року.

Було прочитано 5 доповідей, які відображають результати дослідницької праці великого колективу студентів.

Доповідали Г. Грищенко, В.

Хорев, Ф. Максименко, С. Черно-вол, А. Шульгін прочитав рукопис М. Пасічного, який хворів у ті дні.

Теми доповідей в основному стосувалися проблеми так званої «ланки токорозділу» в складних електричних ланцюгах, методів визначення пропускну спроможності провідників і електричних властивостей ізоляційних матеріалів.

Цифрові дані, наведені в доповідях, були одержані в результаті випробування ряду спеціально створених в інституті експериментальних установок, а також досліджень, проведених у виробничих умовах. Три роботи рекомендовано до друку.

Керували науковими дослідженнями студентів доцент Г. В. Ключин і в. о. доцента О. М. Югенд-файн.

Г. КОНДРАТЬЄВ,
студент VI курсу вечірнього факультету.

ІНЖЕНЕР- машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Рік видання 1-й
№ 7 (42)

ЧЕТВЕР, 16 лютого 1961 року.

Ціна 1 коп.

ПОЗДОРОВЛЯЄМО!

Закінчилася зимова сесія у третьокурників. Вона була нелегкою.

З тим більшою радістю поздоровляємо тих, хто склав екзамени лише на «відмінно». Це студенти А. Таран, В. Слєпченко, А. Сочава, М. Валовий, А. Товкіс, М. Межеріцький, І. Ромашко та І. Горбатко.

РАДІЄМО І ПИШАЄМОСЯ

Весь світ захоплено слідкує за радянською автоматичною міжпланетною станцією, яка, швидко долаючи величезні космічні відстані, прямує на орбіту планети Венера.

І радість і гордість охоплюють душу. Радість — за невичерпну силу людського розуму, гордість — за нашу любов до Вітчизни, за наших людей, що читають нові і нові сторінки у великій книзі «Всесвіт», людей, яким під силу будь-які складні завдання.

Летить, летить в просторі наш посланець, несучи привіт від Землі її найближчій сестрі — Венері.

І мені здається: сучасний розвиток науки і техніки йде такими бурхливими темпами, що через кілька десятків років маршрут Земля — Венера для нас стане таким же звичайним, як, наприклад, подорож Запоріжжя — Іркутськ.

А. СИПКО, студент 693 групи.

ОРГАНІЗУВАТИ РАДІОГУРТОК

Наш інститут готує інженерів-машинобудівників. Але це зовсім не означає, що людина з вищою технічною освітою повинна знати лише свої вузькоспеціальні предмети. З нами погодиться кожний.

Останнім часом студенти ЗМІ вивчають чимало нових дисциплін.

Між тим у багатьох з нас познання в галузі радіотехніки не виходять за межі: у приймачів і телевізорів є якісь хитромудрі ручки. Дехто з трудом відрізняє радіолампу від електролампи.

І це в той час, коли одним з головних в промисловості є завдання комплексної механізації і автоматизації виробничих процесів, коли електроніка — лічильні машини, блоки програмового керування все більш входять в «побут» вітчизняного машинобудування.

Знання основ радіотехніки не завадять нашим випускникам. Нам потрібний радіогурток.

Треба сказати, що в свій час працівники кафедри фізики намагалися його організувати, та з цього чомусь нічого не вийшло. Напевно, не з-за відсутності бажаних в ньому займатися.

Бажаючи є. Це ті, хто не хотів би червоніти на підприємствах за незнання елементів електроніки. Можливо, в нашому інституті скоро буде читатися курс промислової електроніки і для студентів — неелектриків. Але поки що його не читають, і питання залишається відкритим.

Що потрібно радіогуртку?

Приміщення і керівник (хто-небудь з викладачів, добре обізнаний з радіотехнікою). Мінімум вимірювальних і налаштувальних приладів: сигнал — генератор, звуковий генератор ЗГ, осцилограф, тестери Ц - 20, ТТ - 1, — все це є на різних кафедрах і часто там не потрібно. Набір слюсарних інструментів, паяльник, дрель тощо. Нарешті, радіодеталі — вони в невеликій кількості є на деяких кафедрах. Та в кінці-кінців вони не такі вже коштовні і можуть бути придбані в магазині.

Тематикою роботи такого гуртка повинно бути практичне ознайомлення з основами радіотехніки.

В перспективі гуртківці могли б організувати науково - популярні лекції для широких мас наших студентів.

Робота в гуртку дасть нам певний запас знань, який полегшить зустріч майбутніх інженерів з елементами новітніх обладнань автоматизації на виробництві, що впроваджуються за рішеннями ХХІ з'їзду КПРС.

Ми б бажали одержати відповідь дирекції інституту на питання, яке нас цікавить, на сторінках нашої газети.

В. БАРДЗИЛОВСЬКИЙ,
студент 866 групи.

А. ШІЯН — студент
693 групи.

Г. БУРЯК — студент
407 групи.

В. ЛИТОВЧЕНКО — студент
867 групи.

ІНЖЕНЕР машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

Видання 1-й
№ 9 (44)

ЧЕТВЕР, 2 березня 1961 року.

Ціна 1 коп.

Т. П. ЯНЦЕНА

Тетяна Петрівна Янцена народилася в 1916 році в м. Нікополі в сім'ї службовця. В 1922 році разом з родиною переїхала в м. Запоріжжя і з тих пір майже безвиїздно жила тут (з 1941 по 1944 р. була з сім'єю в евакуації в Ростові, Баку і Москві).

Все свідоме життя Тетяни Петрівни пов'язане з двома організаціями: Запорізьким машинобудівним інститутом і заводом «Комунар».

Після закінчення семірічки вона поступила в ФЗУ «Юний комунар». Провчившись тут два роки, одержала спеціальність електронамотчика.

В 1933 році поступила на робфак при ЗМІ, а в 1934-му стала студенткою ЗМІ. Закінчила інститут в 1938 році, одержавши диплом інженера-ливарника. Працювала у ВТК на заводі «Комунар».

В роки Великої Вітчизняної війни Тетяна Петрівна працювала контрольним майстром ливарного цеху на авіаційному підприємстві. Після визволення рідного міста від німецько-фашистських загарбників повернулася на завод «Комунар».

В 1946 році її нагороджено медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні».

З 1950 по 1952 рік вона на партійній роботі: інструктор промислового відділу Запорізь-

кого міського КПРС.

З 1952 по 1953 рік Янцена працює головним інженером заводу «Ударник». В 1954 році Тетяна Петрівна є викладачем ТУ № 1 заводу «Комунар», а з 1955-го стає викладачем кафедри технології ливарного виробництва ЗМІ.

В 1958 році її було призначено завідуючою виробничою практикою. В той же час Янцена не покидає і викладацької роботи.

В п'ятнадцять років вона стала членом профспілки і комсомолкою. З 1947 року Янцена є членом КПРС.

Тетяна Петрівна бере активну участь в громадському житті. На заводі «Комунар» вона була комсоргом ливарного цеху, заступником секретаря цехового партбюро, редактором стінгазети «Ливарник», пропагандистом в полігуртках.

І в ЗМІ Янцена виконує чимало доручень. Два роки вона була заступником секретаря партбюро ливарного факультету, а тепер вже втретє обирається членом партбюро інституту.

Третій рік вона є членом вченої Ради ЗМІ, виконуючи копії обов'язки вченого секретаря.

В березні 1959 року Тетяна Петрівна була обрана депутатом міської Ради м. Запоріжжя по 410 Складському виборчому округу. Вона добре виконувала свій депутатський обов'язок і знов висунена кандидатом по 411 Вокзальному виборчому округу.

На знімку:
Т. П. ЯНЦЕНА.

Фото О. Мазіна.

Б. П. БОРИСОВ

Борис Петрович Борисов народився в 1922 році в м. Синельниково, Дніпропетровської області, в сім'ї робітника-залізничника.

В 1930 р. поступив в середню школу, закінчив її в 1940-му. В тому ж році був призваний до Радянської Армії. Комсомольцем став з 1938 року.

Учасник Великої Вітчизняної війни 1941 — 1945 рр. За зразкове виконання бойових завдань командування нагороджений орденом «Червона Зірка», медаллю «За бойові заслуги» та ін.

В 1946 р. після демобілізації з лав Радянської Армії Борис Петрович поступив навчатися в Запорізький машинобудівний інститут. Закінчив його в 1951-му і почав працювати тут же на кафедрі автомобілів і тракторів.

В грудні 1952 року поступив в аспірантуру при Московському авіаційному інституті, де

На знімку: Б. П. БОРИСОВ.
Фото О. Мазіна.

виконав дисертаційну роботу. Захистивши її, одержав вчену ступінь кандидата технічних наук. Після закінчення аспірантури в 1956 році Борисов був направлений на роботу в ЗМІ на кафедру теплотехніки і гідравліки.

Член КПРС з 1943 року.

Зараз Б. П. Борисов є секретарем партбюро інституту, членом пленуму Сталінського райкому партії.

На загальноінститутських зборах він був одностайно висунений кандидатом в депутати Сталінської районної Ради нашого міста по 128 Петровському виборчому округу.

Т. Є. БЕЗПАЛЬКО

Тетяна Євгенівна Безпалько народилася 24 січня 1934 року в м. Запоріжжі в сім'ї службовця.

В 1952 році після закінчення середньої школи поступила на економічний факультет Харківського державного університету. В 1956 році після закінчення університету Безпалько одержала призначення на роботу в м. Запоріжжя, де в той час працював її чоловік, Л. Я. Поволоцький.

З вересня 1956 року Тетяна Євгенівна працює асистентом кафедри політекономії в ЗМІ.

В травні 1959 р. вона прийнята в члени КПРС.

Ця молода, тоненька, як дівчина, жінка бере активну участь в громадській роботі. Вона є позаштатним лектором райкому і міському партії, секретарем секції політекономії Товариства по поширенню політичних і наукових знань, проф. оргком. кафедр.

З 1960 року Тетяна Євгенівна вчиться у заочній аспірантурі інституту економіки АН УРСР. Обрала тему дисертації і готується до складання кандидатських екзаменів.

На загальних зборах інституту її висунено кандидатом в депутати міської Ради по 428 інститутському виборчому округу.

На знімку: Т. Є. БЕЗПАЛЬКО.
Фото О. Мазіна.

1961 рік

ІНЖЕНЕР-машинобудівник

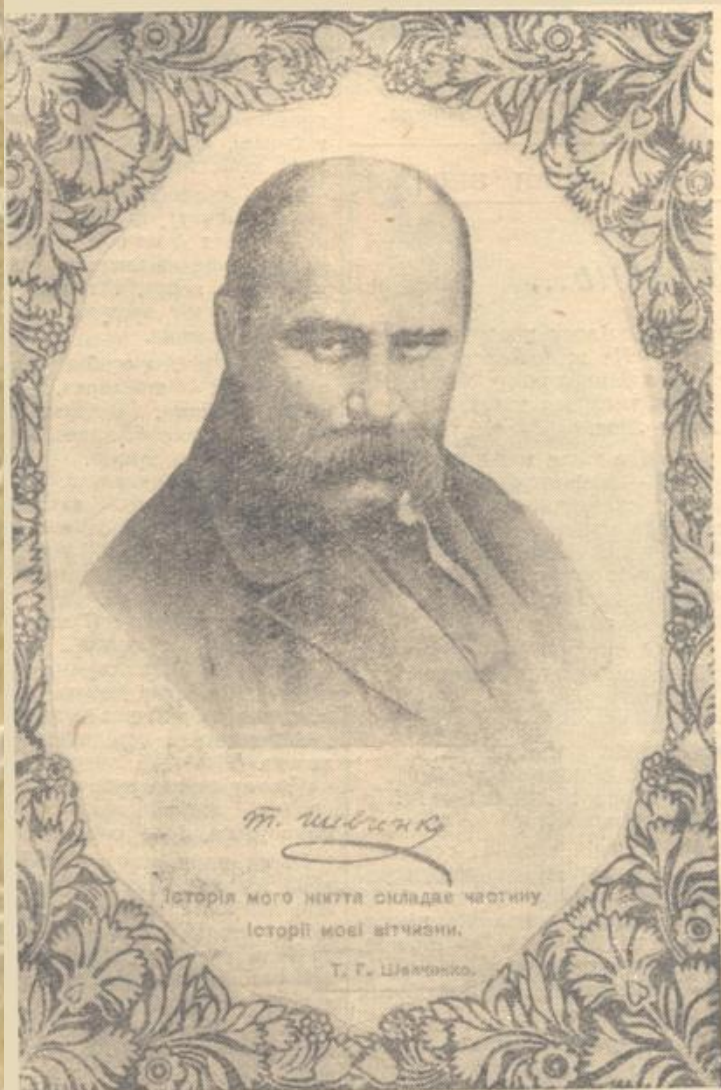

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

Рік видання 2-й
№ 10 (45)

СЕРЕДА, 8 березня 1961 року

Ціна 1 коп.

«Думи мої, думи мої»... —
лине сумна пісня. Гарно зву-
чать чоловічі і жіночі голоси.

Де ж це співають? Широ-
кими сходами підіймаємося на
третій поверх, підходимо до
кімнати, яку всі в інституті
звуть музичною: в ній про-
ходять заняття хору, естрад-
ного колективу.

В ці дні тут репетиції йдуть
майже безперервно: закінчено
підготовку до 8 Березня, три
дні залишилося до урочистого
літературно-музичного вечора,
присвяченого геніальному «си-
ну українського народу Тара-
су Григоровичу Шевченку.

Хоровий колектив ЗМІ, що
за останній час значно зріс,
готує до вечора пісні на слова
Шевченка, які так любить
кожний з нас.

А на четвертому поверсі
йде репетиція української
танцювальної сюїти, яка теж
буде виконана 11 березня.

Програма вечора обіцяє бути
цікавою. Про це подбали чле-
ни клубної ради і завідувач
читальним залом Т. Безсмерт-
на.

В ДЕНЬ ВИБОРІВ

РАДЯНСЬКІЙ ЖІНЦІ

Ти жила колись у кабалі,
Життя тобі було нелюдськи
тяжко й гірко.
А тепер, в промінні
вільної зорі,
Гордо ти ідеш, радянська
жінко!

Ти тепер нарівні з усіма.
Творячи діла, пісні
співаєш дзвінко.
За часів радянських
ти в нас розцвіла
В величі й красі,
радянська жінко!

Ти здолала перешкоди всі.
Мир охороняєш пильно й
зірко.
І твоєї небаченій красі
Заздрять всі, радянська
наша жінко!

Справжнє щастя жінка
в нас знайшла —
І грузинка смугла й руса
українка.
Хай живе і славиться
вона

Приклад всім жінкам —
радянська жінка!
М. ШЕВЧЕНКО,
студент 409 групи.

РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ «ІНЖЕНЕР- МАШИНОБУДІВНИК» І ВСІМ ЇЇ КОРЕСПОНДЕНТАМ

Партбюро, комітет комсомолу, профком, місцевком і дирекція Запорізького
машинобудівного інституту ім. В. Я. Чубаря поздоровляють вас з річницею
з дня виходу в світ першого номера інститутської багатотиражної газети.

Нехай невпинно горить у ваших серцях вогник творчості, щоб наш «Ін-
женер - машинобудівник» на другому році свого життя став живішим, ціка-
вим, гострішим.

Дальших успіхів вам, товариші!

ІНЖЕНЕР-машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

Рік видання 2-й
№ 11 (46)

Четвер, 16 березня 1961 року

Ціна 1 коп.

НАШ ФОТОРЕПОРТАЖ

Битви на шахових полях

В інститутському турнірі, який почався 6 березня, беруть участь і відомі нашої громадськості спортсмени-розрядники і так звані «новачки» — шахісти третього розряду, які тільки починають захоплюючий шлях блискучих і важких перемог, а часом і повчальних поразок в зустрічах з сильними, загартованими бійцями.

Різні характери, різні стилі гри стикаються у впертих поєдинках. Хто стане чемпіоном? Чотирнадцять борються за це почесне звання.

Третьюрозрядники Борис Поченко (1052 група) і Муса Кадимов (з 862 групи), яких ви бачите на знімку вгорі, грають зовсім порівну. Борис з самого початку подовгу обдумує кожний хід. Муса ж, здається, грає не задумуючись. Поки що на дошці шанси рівні. Але хто знає, які плани будуються в головах шахістів. Результат важко передбачити.

Відомий всім вам, читачі, першорозрядник Олександр Коротя (студент 1051 групи) неодноразо

щав честь ЗМІ на обласних і республіканських турнірах. Зараз він є чемпіоном (мистецтва). Ближнього часу пає Олександр і в цьому турнірі. Він поки що не знає поразок.

Михайло Жуков з 1050 групи недавно одержав другий розряд і серед інших шахових «новків» ще молодий. Проте він себе почуває тут, як риба у воді.

Змагання тривають.

Текст і фото
М. Радченка,
студента 1048 групи.

СТУДЕНТСЬКИЙ ГУМОР

ПОНЯТТЯ ПРО НАУКУ З ТОЧКИ ЗОРУ ЛЕДАРЕА

ТММ — тут моя могила.

Математика — це наука про сполуки різноманітних літер і знаків. Щоб вчити її, треба знати кілька іноземних мов: італійську, латинську, грецьку, арабську. Чи не легше вивчити нову китайську грамоту?

Теплотехніка — це наука про техніку передачі тепла холодильнику (холодній воді) методом компресу (рушника). Якесь політропи і все різні. Сиджу на лекціях, як на іменинах.

ІЗ САТИРИЧНОГО СЛОВНИКА

Тривалість — якісна особливість засідань комітету.

Талмуд — записна книжка громадського працівника.

Тиша (на лекціях) — слово рідке.

Фантазія — бажання швидко пообідати в їдальні між 13 і 14 годинами.

Чудо — стопроцентна явка на лекцію.

ГРУПИ ВСТУПАЮТЬ В ЗМАГАННЯ

Разом з усім радянським народом студенти ЗМІ готують XXII з'їздові нашої партії свої подарунки.

Включаючись в змагання, все нові й нові колективи беруть на себе соціалістичні зобов'язання.

Групи зобов'язуються: зібрати кожну не менше 5 т металолому, здати не менше 100 кг макулатури, взяти найактивнішу участь в озелененні рідного міста, розповсюдити велику кількість художньої літератури.

Зростають ряди дружинників. Всі студенти 415 і 417 груп стали членами народної добровільної дружини ім. Дзержинського.

Активізують свою діяльність наші лектори (їх в кожній групі не менше двох). Вони готують

науково-технічні лекції, які будуть прочитані на підприємствах міста.

Підвищені соціалістичні зобов'язання взяли на себе студенти 415 і 407 груп. Колектив 415 групи зобов'язується зібрати 10 т металолому, виробити на озелененні міста 350 чоловіко-годин.

407 група береться на посадку дерев, виробити 830 чоловіко-годин, здати 210 кг макулатури, 10 т металолому.

А от студенти 691 і 692, мабуть, дуже скептично поставилися до власних можливостей. Приймаючи ними зобов'язання явно не переобтяжують їх господарів.

І. ЛЯШЕВА,
студентка 417 групи.

ІНЖЕНЕР-машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

Рік видання 2-й
№ 12 (47)

Четвер, 23 березня 1961 року

Ціна 1 коп.

В СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ГУРТКАХ

Нещодавно рада СНТ заслухала повідомлення ряду кафедр про роботу студентських гуртків.

Доцент О. В. Якімов, відзначивши, що тем для роботи на кафедрі верстатів та інструментів чимало, з жалем констатував: мало студентів залучено до участі в їх розробці. Лише 8 товаришів працюють тут під керівництвом викладачів тт. Якімова, Дубинського, Костенка.

А між тим добре обладнані лабораторії кафедри дозволяють значно поширити ряди студентів-науківців. Якщо кожний викладач цієї кафедри візьметься вести гурток, тут напевне будуть займатися 20—25 студентів.

Рада СНТ вирішила просити працівників кафедри обговорити можливість, активнішої участі викладачів в роботі студентських наукових гуртків.

Про наукові дослідження сту-

дентів при кафедрі металознавства розповів викладач т. Ольшанецький і студенти тт. Ковальов і Міняйло. Вони відмітили специфіку роботи цієї кафедри: весь викладацький склад зайнятий розробкою однієї теми і не має можливості керувати кількома окремими гуртками.

Але все ж такі можливості широкого залучення студентства до науково-дослідної роботи тут є. Це відзначила рада СНТ.

Чимало цікавого про роботу гуртків при кафедрі вищої математики розповів її завідувачий доцент О. С. Бакаляев. 36 студентів налічує гурток кібернетики, який працює під керівництвом доцента С. А. Касьянюка. Члени гуртка виготовили модель черпахи, яка виконує деякі рухи за заданою програмою.

Але працівники кафедри вищої математики бажають, щоб в гуртках займалося якомога більше студентів, особливо другокурсників.

На кафедрі фізики вивішено список гуртків і прізвища викладачів-керівників. Деякі теми, як повідомив завідувачий кафедрою доцент В. Д. Кучин, — техніка високого вакууму, розрахунок і виготовлення вакуумної установки тощо — потребують практичних занять. Кафедра підбрала найновіші прилади, обладнуються нові лабораторії, але працює... лише радіогурток під керівництвом студента В. Бардзиловського.

Невже другокурсники не оцінюють великого значення практичних навичок, які вони могли б одержати в гуртках, для майбутньої роботи?

І. ГОРБАТКО,
член ради СНТ.

ПЕРШИЙ ВЕСНЯНИЙ НЕДІЛЬНИК

Якось раптово, відразу відчувся свіжий, життєрадісний подих весни. І цей подих не міг не вплинути на настрої молоді, особливо в такий чудовий ранок. Нескінченим потоком йшли до Дубового гаю групи студентів 18 березня. З піснями, жартами, веселим сміхом поспішали вони на неділеньки.

Швидко розібрано робочий інвентар, розподілено ділянки. Почалося розчищення гаю від минулорічного листя. Незабаром запалали вогнища, запахло димком.

Важко відзначити студентів, які працювали найкраще, бо всі вони як один взялися за роботу завзято, енергійно.

Студенти першого курсу — колишні робітни-

ки і солдати — не відставали від старшокурсників. Раніше всіх виконала своє завдання і прийшла допомагати іншим група 245. Хочеться відмітити також роботу 243, 244 і 246 груп.

До одинадцятої години майже все було прибрано.

Втомлені, але радісні й задоволені, поверталися ми з першого в цьому році неділеньки.

Г. МУРИН, Є. СИВЕЦЬ — студенти I курсу машинобудівного факультету.

НА ЗНІМКУ: 245 група за роботою в Дубовому гаю.

Фото студента
С. АСПІДОВА,

ІНЖЕНЕР-МАШИНОБУДІВНИК

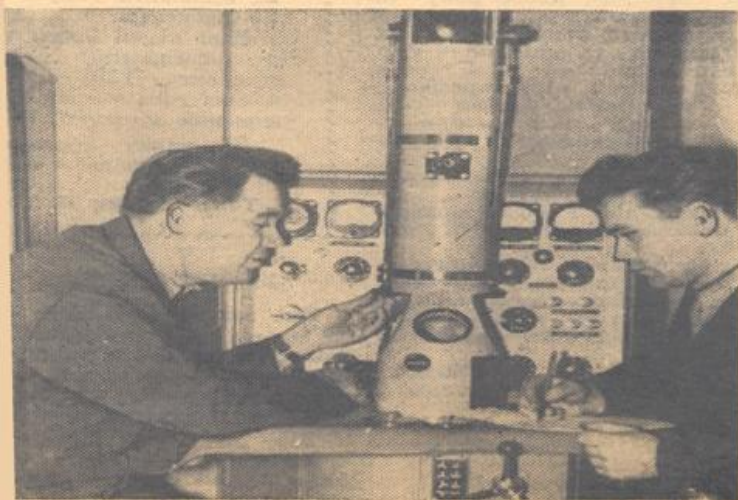
ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

Вихідання 2-й
№ 13 (48)

Четвер, 30 березня 1961 року

Ціна 1 коп.

ЗВІТУЮТЬ НАУКОВЦІ

На цьому знімку: працівники кафедри технології металів
І. Рябцев та А. А. Потуремець досліджують нову марку не-
звичайної сталі з допомогою електронного мікроскопу.

На знімку вгорі: асистент Г. Василенко в лабораторії.

Фото М. Радченка.

РОЗРОБЛЯЄМО НОВІ МАРКИ СТАЛЕЙ

Значну допомогу підприєм-
ствам Запорізького раднаргоспу
подає кафедра технології металів.

Запроваджено у виробництво
первакційну сталь нової мар-
ки, розроблено й впроваджено
у виробництво нову технологію
прискореного відпау автомобі-
льного листа; закінчено робо-
ту по підвищенню зносостійко-
сті облицювальних пластин,
працюючих на абразивний знос
при високих тисках, та інше.

У 1961 році великий інтерес
являють собою такі праці: роз-
робка нових марок сталей, що
цементуються, технологія виго-
товлення біметалевих підшип-
ників прокатних станів.

Кафедра не обмежує себе
господовірною тематикою.
Проводяться праці науково-до-
слідного характеру. Деякі з
них, найбільш проблематичні,
охоплюють «білі плями». Це
дослідження прогартуваності
нових та вже застосованих ма-
рок нержавіючих сталей, охруп-
чування при температурі
475°C, кількість остаточного
аустеніту при різноманітних ре-
жимах термообробки (над цим
працює асистент С. І. Рябцев).

Асистент Г. І. Василенко до-
сліджує вплив легіруючих еле-
ментів на структуру та власти-
вості цементованого шару.

Всі ці праці проводяться під
керівництвом та за участю за-
відуючого кафедрою Б. С. На-
тапова.

Наша кафедра зберегла свої
добрі традиції. Тепер, як і в
минулі роки, група студентів
проводить цікаві й захоплюючі
дослідження.

В. Барзій (872 група), Є. Мі-
няйло (група 692), А. Ковальов
(група 692), В. Гридін (група
864) та інші беруть участь у
розробці нової технології при-
скореного відпау автолиста.

Найближчим часом їх пра-
ця буде представлена на кон-
курс студентських робіт.

**Є. ПОНОМАРЕНКО,
А. ПОТУРЕМЕЦЬ.**

НОВА ПРОГРЕСИВНА ЛАНКА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Всім відомі хронічні недолі-
ки колишньої системи заочної
освіти.

Рік тому для поліпшення і
дальшого розвитку системи на-
вчання у вузі без підризу від
виробництва на Україні було
створено 58 загальнотехнічних
факультетів.

Уже перші місяці роботи тако-
го факультету у нас, в ЗМІ,
показали: це нова прогресивна
форма.

В зв'язку з організацією за-
гальнотехнічних факультетів
навчання студентів - заочників
інженерних спеціальностей про-
водиться в два етапи: на за-
гальнотехнічних факультетах
студенти I — III курсів вчать-
ся за уніфікованим навчальним
планом, а потім на старших
курсах вони здобувають знан-
ня з обраної спеціальності за
заочною, вечірньою і стаціо-
нарною системами.

На нашому факультеті зараз
налічується 949 студентів. Є
серед них і комуністи, і ком-
сомольці. Передові робітники
йдуть до нас вчитися на інже-
нерів: ударники і члени бригад
комуністичної праці і ті, що бо-
рються за це почесне звання.

Форми навчання застосовуємо
дві: очну і заочну. Заочно вчи-
ться лише близько 15 процен-
тів студентів I і II курсів та
третьоккурсники. Очні заняття
проводяться позмінно три рази
на тиждень за стабільним роз-
кладом.

Успішність студентів загаль-
нотехнічного факультету кра-
ще, ніж була у заочників. Як-
що в 1959 — 60 учбовому ро-
ці абсолютна успішність першо-
курсників заочного відділення з

вищої математики складала ли-
ше 39, а з хімії — 53 процен-
ти, то зараз ми маємо 81 і 73
процентів.

Всім відмінників і 89 сту-
дентів, що вчать на «добре»
та «відмінно», — непогано для
першого курсу.

Низьку успішність друго- і
третьоккурсників можна поясни-
ти тим, що переведені на наш
факультет заочники з інших
вузів мали великі заборгова-
ності.

Зараз одним з основних зав-
дань всього колективу ЗМІ є
підвищення успішності і на за-
гальнотехнічному факультеті,
поліпшення якості навчання.

Для цього необхідно поси-
лити методичну роботу на кафе-
драх, збільшити кількість кон-
сультацій, частіше практикува-
ти лекції - бесіди.

В березні цього року на
республіканській нараді, в якій
взяли участь працівники ви-
щої школи, представники пар-
тійних організацій, міністерств,
раднаргоспів і ряду промисло-
вих підприємств України, об-
говорювалося питання про ро-
боту загальнотехнічних факуль-
тетів.

Було ухвалено ідею органі-
зації таких факультетів в на-
шій республіці і висловлювали-
ся побажання поширити цей
досвід.

Дуже приємно було відчува-
ти, що свій внесок у важливу
роботу — створення нової про-
гресивної ланки вищої школи
— зробив і колектив нашого ін-
ституту.

І. ІВАХНІН,
декан загальнотехнічного
факультету.

ІНЖЕНЕР-машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ РЕКТОРАТУ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

2-й видання
№ 23 (58)

Четвер, 8 червня 1961 року.

Ціна 1 коп.

СТУДЕНТИ НА КОЛГОСПНИХ ЛАНАХ

НАМ ДОЩ—НЕ ПЕРЕШКОДА: НОРМУ ВИКОНАЛИ!

2 червня. Чудовий літній деньок. З самого ранку пече сонце. Біля входу в інститут велике пожвавлення. Студенти відїжджають в колгоспи Куйбишевського району. Всім зрозуміло, як багато чекають від нас трудівники колгоспного села. Адже пересуваються на кілька днів екзамени, щоб ми могли допомогти колгоспникам на прополці кукурудзи і сояшника. Пройшли великі дощі, і бур'яни загро-

жують заглушити молоді паростки цих культур.

Настрій у хлопців і дівчат бадьорий. Підходять машини, велика колона їх вирушає у путь. З піснями ідуть студенти. Минають місто, і от вже широко і привільно розкинулися простори полів.

Привітно зустрічають нас колгоспники. Влаштуємося добре. Завтра перший робочий день. Готуємося до нього.

3 червня рано вранці всі групи ливарного факультету вже на полях колгоспу ім. Леніна. З комсомольським вогником, дружно беремося за роботу. Перед обідом починає накрапати дощ, та робота не припиняється.

— Не здаватися! — кинуто клич в групах 417, 260, 416, 418.

І хоч дощ ллє все сильніше, ніщо не може примусити нас піти з поля. Перемога за нами, молодими, дужими, дружними.

Денну норму виконали!

А ввечері чуються всю-

ди жарти, лунає сміх, проводимо різні ігри. Всюди панує весілля. І навряд чи знайдеться в нашій дружній студентській сім'ї місце скуці.

Тут же обговорюємо підсумки першого трудового дня. Ми мало ще працювали, проте вже зараз можна виділити дуже старанних хлопців і дівчат, які ставляться до свого завдання з усією серйозністю. Це Валентин Малий і Микола Гаркуша з 260 групи, Анатолій Турівний, Борис Лаппо і Віктор Андрухов з групи 417, Іван Грицай, Лев Баранов, Едуард Хусид, Володимир Бабка та Ігор Нечаєв з 415-ї, Юлій Найманов, Антоніна Альперт, Валентина Кроха з 416-ї, Іван Швецов, Карл Панічкін та інші з 418-ї групи.

Наступ на бур'яни триває!

З. ПАНАРІНА,
студентка 417 групи ливарного факультету, наш спецкор.

Куйбишевський район,
4 червня 1961 р.

На знімку: студенти 417 групи та роботи в полі.
Фото М. Підгайного.

ІНЖЕНЕР-машинобудівник

ОРГАН ПАРТВІЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І РЕКТОРАТУ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

Рік видання 2-й
№ 28 (63)

П'ятниця, 1 вересня 1961 року.

Ціна 1 коп.

Краще, ніж в минулому

Відрадно відмічати: підсумки вступного екзамену з фізики в нинішньому році значно кращі, ніж у минулому. Підвищилася якість підготовки осіб, командированих промисловими підприємствами. Так, заводські посланці Павлюк, Киричевська, Лангер, Смоков, Сиряченко, Федоров та інші одержали відмінні оцінки. Набагато кращими, в порівнянні з минулими роками, були знання абітурієнтів, що поступали на вечірні і заочне відділення.

Проте деякі з нинішніх першокурсників недостатньо знайомі з оптикою і особливо з фізикою атома, не мають поняття про кутову швидкість тощо. Мені хочеться висловити надію, що всі вони з перших же днів навчання гаряче візьмуться за роботу.

В. КУЧИН,

предметної екза-

мовною мовою, наші школи почали краще готувати випускників. Багато хто з учорашніх школярів має добру підготовку по іноземній мові. Це Сердюк, Ермакова, Рибальченко, Малахова, Соколова, Кирилюк, Клеванський та інші.

Набагато кращі знання в цьому році показали демобілізовані воїни Радянської Армії, особливо товариші: Косяков, Семиліт, Степанов, Момот, Акоюн, Колодяжний, Синенко, Шахрай та інші.

Але треба відмітити, що товариші, рекомендовані заводами, в основному слабо підготовлені.

Тому зараз перед кафедрою іноземних мов стоїть завдання наполегливо працювати, знайти нові методи роботи для того, щоб товариші, які прийшли з підприємств, успішно оволодівали іноземною мовою.

Г. МОЛОДЦОВА,

Виробничники дякують

У нас в руках лист. В ньому небагато слів, але йдуть вони від щирого серця. Дирекція Першотравневого заводу м. Бердянська гаряче дякує доценту Л. І. Живову за надання допомоги в справі підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників по ковальсько-пресовій обробці металів.

За час свого перебування на підприємстві, говорить у листі, т. Живов прочитав 5 лекцій, провів консультації з різноманітних питань і все це зробив безплатно.

З теплотою і сердечністю відгукуються слухачі про свого лектора і прохають ректора ЗМІ оголосити йому подяку. Вони висловлюють впевненість у тому, що зв'язок між колективами інституту і заводу буде дедалі зміцнюватися.

— Приємно одержувати такі листи, — говорить ректор інституту доцент П. А. М...

1961 рік

На випробуваннях першої вітчизняної мікролітражки

На початку 1959 — 60 учебного року, коли ми були на другому курсі і тільки починали вивчати опір матеріалів, доцент А. М. Чапка сказав після однієї з лекцій:

— Бажаючі займатися в гуртку при нашій кафедрі, приходьте...

І назвав дату, час і лабораторію.

Бажаючих виявилось чимало, але кінець-кінцем працювати залишилися троє: Ваня Горбатко, Женя Скачко і я.

Для початку Анатолій Мар'янович прочитав кілька лекцій, познайомивши гуртківців з методами тензометрії і обладнанням. А потім разом з ним і інженером-дослідником І. Г. Борисенком ми приступили до виконання господарської теми «Дослідження міцності і жорсткості кузова автомобіля «Запорожець».

Перше завдання — створення верстатка для намотки дрітних датчиків — виконано. Проведено статичні випробування на стенді.

Робота всіх нас так захопила, що віддавали їй майже весь

вільний від занять час і йшли з інституту о восьмій — дев'ятій годині вечора.

А далі почалися шляхові випробування.

На кузов автомобіля наклали 34 дрітних датчика в найнебезпечніших місцях, що виявилися при випробуванні на стенді. Періструюча апаратура, що складалася з електронного, по силувача і шлейфового осцилографа, була розташована на задньому сидінні і живилася постійним струмом напруження в 24 В від акумуляторів.

Одержані осцилограми дозволили пізнати напруження, що виникають в елементах кузова, а також частоти і амплітудні характеристики, які були використані потім при настройці динамічного стенда.

Два тижні шляхових випробувань показали: конструкція кузова першої в Радянському Союзі мікролітражної автомашини «Запорожець» вдала.

Ми були дуже раді, що зробили потрібну для виробництва справу.

Ю. ГУЗЬ,
студент 789 групи.

Електронний вольтметр з цифровим відліком створила група вчених Львівського політехнічного інституту під керівництвом кандидата технічних наук Б. Я. Швецького. Новий вольтметр має малі габарити, невелику вагу. Випробування показали, що один такий прилад, обладнаний швидкодіючим реєстратором, може замінити до п'ятдесяти самописних вимірювальних приладів.

На фото: кандидат технічних наук доцент Б. Я. ШВЕЦЬКИЙ (ліворуч) і старший науковий співробітник Г. О. АСАЄВИЧ біля нового електронного вольтметра.

Фото К. Бузичіна. (ФОТОХРОНІКА РПАУ).

В студентському профілакторії

На першому поверсі нашого гуртожитку, в правому крилі, розташовано кілька кімнат, в яких вас зустріне особливий затишок.

Це студентський профілакторій. Він відкрився нещодавно, 1 листопада, і перша партія — 25 юнаків і дівчат — встигла тут відпочити.

Оглянувши приміщення, бесідуємо з обслуговуючим персоналом, студентами.

— Профілакторій — важлива і цінна справа, — сказала нам лікар Лідія Арсентіївна Семенюк. — По-перше, тут режим, який сприяє зміцненню здоров'я, по-друге, регулярне повноцінне харчування.

Скільки ж коштує путівка?

Повна ціна — 52 карбованці, з них 15 крб. 30 коп. виплачує студент, решту — профком. Крім того, в кожному чергу п'ять путі-

вок профком видає безплатно.

Чи не правда, це добра підтримка малозабезпеченим товаришам?

— Ну як, подобається? — спитали ми студентів.

— Дуже!

— Тут добре, — відповіла четвертокурсниця Люда Портнягіна.

— Але потрібно організувати дієтичне харчування.

Ми згодні з Людою, тим паче, що зробити це не важко.

Профілакторій працюватиме без перерви влітку, цілий рік. До кінця року в ньому намічено оздоровити 375 студентів. Сподіваємося, що з кожним днем все краще буде в ньому нашим товаришам.

О. ДМИТРИЄВ,
студент 344 групи.

Це ще не екзамен. Відмінник навчання, комсорг 512 групи ГЕННАДІЙ БОРИСЕНКО (перший справа) захищає свої лабораторні роботи. Викладач ВОЛОДИМИР ГЕОРГІЙОВИЧ КОРНИЧ ними дуже задоволений. Поруч з Геною — ЛЕОНІД ХИТРИЧ, його підшефний. Останнім часом справи у Льоні значно поліпшились.

Фото В. Балабанова.

Інститутська хроніка

1 грудня відбулося спільне засідання комітету комсомолу і профкому, на якому були присутні ректор інституту доцент П. А. Михайлов, заступник секретаря партбюро М. П. Перескоков і проректор по адміністративно-господарській частині М. О. Горбунов.

Затверджено новий склад клубної ради:

До нього увійшли студенти: Володимир Рибкін (голова), Олександр Осаул і Василь Гусєв (заступники), Євген Левченко, Юхим Реплянський, Юрій Коваль, Віра Шевченко, Алла Губа, Анатолій Шкут, Георгій Кудриченко і керівник духового оркестру Петро Володимирович Бородин.

Від імені всієї громадськості ЗМІ поздоровляємо цих товаришів і висловлюємо впевненість: вони не позичать у своїх попередників ні стилю, ні методів роботи, а енергійно, з молодим запалом, засукавши рукава, гаряче візьмуться за організацію гідного нашого вузу колективу художньої самодіяльності.

Сили є, кошти будуть. Партийна, комсомольська, профспівкова організації і ректорат обіцяють вам ділову підтримку.

За роботу, товариші!

Проведено реорганізацію факультетів за принципом об'єднання споріднених спеціальностей всіх видів навчання: стаціонарного, вечірнього і заочного.

Замість чотирьох, які існували в інституті раніше, організовано п'ять факультетів: машинобудівний (декан — доцент С. П. Житницький), ливарний, електротехнічний (декан — кандидат технічних наук К. П. Савінков), автомобільний (декан

— кандидат технічних наук Б. П. Борисов) і загальнотехнічний (декан — кандидат фізико-математичних наук І. І. Івахнін).

В СУБОТНІЙ ВЕЧІР

ВИСТУПАЮТЬ

На вечір трудової слави, присвячений Дню Радянської Конституції, до нас прийшли дорогі гості — працівники підприємств міста. Більшість з них — студенти-вечірники.

Недовгою, але змістовною і цікавою була доповідь старшого викладача кафедри марксизму-ленінізму Івана Івановича Островерхого.

А потім виступили учасники художньої самодіяльності підприємств міста.

Всім сподобався спів студентів-вечірників Марка Биховського і Надії Плотнікової.

Ми їх чуємо не вперше, голоси в них добрі. Але одне маленьке зауваження хочеться зробити: Марку Биховському пора б уже оновити свій репертуар, а Надії Плотніковій ретельніше відбирати саме ті твори, що найкраще звучатимуть у її виконанні.

З великим успіхом виступили комунарізи! Медведкін і Єрофеев. Бурхливими оплесками нагородили їх студенти.

Хороших номерів було чимало.

— Давно ми не бачили такого концерту! Це, мабуть, краший за весь останній час, — говорили хлопці і дівчата. — От би нам таку самодіяльність!

Не ображаючи своїх заводських друзів, можна сказати, що у нас у вузі теж є талановиті студенти, вони і крашу самодіяльність здатні створити.

Потрібно лише, щоб това-

НАШІ ДРУЗИ

риші з клубної ради, підтримувані ректоратом і громадськими організаціями, з перших же днів роботи потурбувалися про забезпечення гуртків кваліфікованими постійними, а не сезонними, розумними керівниками. Такими, щоб добре розуміли молодь, могли її зацікавити творчою працею і виховувати, розвиваючи природні дарування, естетичні смаки. Потрібні не випадкові люди, а такі, щоб душею вболівали за доручену справу, — ось тоді ми не станемо заздрити заводським товаришам, ось тоді святкову концертну програму у нас відкриватиме не духовий оркестр, ось тоді студенти йтимуть на вечір, а не на танці.

До речі, про танці. Тіснувало на них: гопчуться пари на місці, а танцювати ніде. Погані записи має наш радіовузол.

До новорічного вечора над цим треба подумати.

І крім того, давайте частіше організовувати такі вечори-зустрічі, вечори дружби.

А. ЖБАНКОВ,
студент 541-групи.

Від імені деканату

Коли відповідальний секретар інститутської багатотиражної газети попрахала мене:

— Олексію Степановичу, на звіт, будь ласка, прізвища кращих ваших студентів, працівників трансформаторного заводу. — я не замислюючись, відповів:

— Майорець, Лисконог, Черновол з шостого курсу, Симонов, Болотов, Ісаєв, Міщенко — з п'ятого...

— Заждіть, заждіть! Майорець — директор, якось незручно про нього писати...

— А, на мою думку, — відповів я, — незручно не написати. Адже це — характерна, знаменна риса наших днів: на чолі соціалістичного підприємства стоїть людина, що виросла майже на наших очах, на очах всього виробничого колективу. Молодий, енергійний товариш, чудовий практик. В цьому році він

одержить диплом інженера, керуючи одним з найбільших підприємств країни. Погляньте в учбову відомість — і переконаєтесь, що він дійсно один з кращих на факультеті.

Отже, є з кого брати приклад іншим працівникам заводу, іншим студентам. Адже у нас на вечірньому відділенні навчається 76 трансформаторобудівників, на денному — 21, в тому числі 19 заводських стипендіатів.

Факультет пишається такими товаришами, як Ю. В. Карпенко і Г. М. Ігнат'єв (п'ятий курс), А. Ю. Газвський (третій курс), О. В. Кох-Коханенко (другий курс). Це наші відмінники.

Чимало хороших можна сказати про заводських стипендіатів В. Машкін. З першого курсу він бере активну участь у громадському житті інституту і

вчиться лише на «відмінно».

Добре навчаються й інші стипендіати ЗТЗ — Н. Котляк, Є. Слюсаренко, Г. Меренко. Багато часу віддають громадській роботі С. Зелінський, А. Дробішевський, Л. Зашев, Є. Кармінська, І. Маслик.

Побільше б нам таких студентів!

Але, на жаль, трапляється інакше. Людина поступає в інститут, і починається... з думки: сьогодні не складав завдання, дивився — до заліку не готовий. А там не допущений до екзаменів. Добився дозволу готуватися нема часу. Оброс товариш «хвостами», з яких не в силах і справити. Доводиться прощатися з інститутом. Так було, наприклад, студентом другого курсу Полоком, працівником ЗТЗ.

Тому я звертаюся до адміністрації і заводських громадських організацій з проханням більше уваги звертати на чання вечірників. Адже вчаться вони, в основному, на Правобережній, поруч з заводом — можливість для контролю між тим серед них лише на шостому курсі 8 «хвостистів», другому — 10, на третьому — 8.

Часто запізнюються, пропускають лекції студенти-трансформаторники, що навчаються в приміщенні нашого інституту. Посилаються, звичайно, те, що підприємство не забезпечує транспортом.

І ще одне прохання до товаришів. Наближається літо пора вступних екзаменів. Побувайте про ґрунтовну підготовку тих, кого ви будете рекомендувати нам як заводських стипендіатів. Адже не секрет, деякі з них, склавши вступні екзамени на слабку «трійку» в інституті вчаться ледь-ледь. Я не скажу, що це ледарі, але відчувається недостатня підготовка. А не можна будувати стіни там, немає фундаменту?

На закінчення хочу побачити всім студентам-трансформаторобудівникам відмінних успіхів у праці та у весняній екзаменаційній сесії. Дипломатичного блискучого захисту проектів.

О. ТОМАН

заступник декана електротехнічного факультету.

І. КАРАКУЛІН,
інженер технавчання.

Контрольний майстер вчиться

Робітник закінчив обробку деталі і поклав її на стіл контролера. Треба бути добрим, технічно грамотним спеціалістом, щоб дати правильний висновок

про її якість, зробити точні зауваження, якщо деталь не відповідає вимогам креслення і технології.

Завжди впевнено борються за перевірку якості продукції, яку випускає цех РІІН, контрольний майстер Віктор Степанович Ісаєв. Він закінчив технікум, одержавши диплом з відзнакою. Плюс до цього, у Віктора Степановича дуже великий виробничий досвід. І, безумовно, його висновок про якість деталі завжди відповідає дійсності.

Однак сам т. Ісаєв вважає, що йому треба ще вчитися. Він студент четвертого курсу машинобудівного інституту. В заліковій книжці Віктора Степановича тільки відмінні і добрі оцінки.

В цеху до нього ставляться з великою повагою. А все тому, що ця людина вмє принципово розв'язати будь-яке питання, що стосується його спеціальності, і допомогти товаришу в праці і навчанні.

У вільний час т. Ісаєв редагує цехову стінну газету.

На знімку: заводський стипендіат В. Машкін, один з кращих студентів електротехнічного факультету.

Фото В. Бондаренка.

ІНЖЕНЕР

машинобудівник

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
І ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

Рік видання 2-й
№ 17 (52)

Четвер, 27 квітня 1961 року

Ціна 1 коп.

НАШІ МАЯКИ

ЛЕНІНСЬКИЙ СТИПЕНДІАТ

ми грамотами обкому ЛКСМУ і громадських організацій підприємства.

Але чим більших успіхів добивався в роботі Олександр, тим гостріше відчував нехватку теоретичних знань. І от після напруженого робочого дня він сідає за підручники...

Літо 1957 року для Пушкаря було найщасливішим: закінчив школу робітничої молоді з срібною медаллю і став студентом Запорізького машинобудівного інституту.

Лекції, самостійна праця над книгою, — день у Олександра дуже заповнений. Він і тут залишився вірним своєму правилу: жити і працювати лише на великих швидкостях.

Разом з товаришами Пушкар під керівництвом старшого викладача кафедри металорізальних верстатів та інструментів Ш. Дубинського бере участь в науково-дослідній роботі.

Вчора — робітник, сьогодні — студент, він вже тепер вносить свою частку в розвиток вітчизняної техніки.

І не випадково Калінінська стипендія в 1960 році була при-

значена Олександрю Пушкарю, людині, яка користується заслуженим авторитетом у студентів і викладачів. Ще приємніше було дізнатись всім, хто Олександра добре знає, що за відмінне навчання і громадську діяльність йому призначено Ленінську стипендію.

І ми твердо впевнені, що такі люди, як скромний і працелюбний комуніст Олександр Пушкар, ставши в перших лавах будівників комуністичного «завтра», з честю виконають ленінські заповіти.

Ю. РЕПЛЯНСЬКИЙ,
студент 440 групи.

ВАЖЛИВА РОБОТА

В 1959 році колектив кафедри деталей машин розробив конструкцію і виготовив лабораторний зразок швидкохідного черв'ячного преса для переробки поліамідів.

Поліаміди (різновидністю їх є капрон) гігроскопічні, тому сушити їх необхідно при температурі 85 градусів на протязі 16 годин. Виготовлені зразки випробували на розтяг, ударну в'язкість в діапазоні температур від — 40 до 100 градусів. В дослідницькій роботі активну участь взяли студенти Олександр Білий з групи 866 та Євген Ковтун з групи 865.

Наслідки дослідів добрі, вони показують досить високі фізико-механічні властивості капрону і дають передумови для виготовлення багатьох деталей із поліамідів.

В минулому році працівниками кафедри розроблена нова конструкція черв'ячного преса, підготовлені робочі креслення його деталей, і завод «Комунар» виготовив та передав кафедрі новий прес, котрий є промисловим зразком. Зараз його готують до пуску. До роботи залучені ще студенти Анатолій Сочава з групи 684 та Олександр Шкіндер (група 442).

Чим відрізняється новий прес від усіх попередніх? По-перше, в ньому застосовується вакуум. На установка, яка дозволяє лити непросушений матеріал і переробляти відходи, які містять в собі різні низькомолекулярні фракції, а це значно підвищує продуктивність преса. По-друге, в 1,3 раза збільшилася міцність на розтяг деталей. По-третє, прес дозволяє лити деталі будь-якої конфігурації і розміру (від маленьких штуцерів до деталей діаметром в півметра) в залежності від пресформ.

Замість, вихваляння великого значення цього черв'ячного преса я повідомлю, що в інститут надійшло близько 60 листів з різних вузів, заводів і організацій. Майже всі вони закінчуються приблизно однаково.

«... чи зможемо ми за визначену плату одержати комплект технічної документації на виготовлення одного преса в майстерні нашого інституту?» — Ці слова взяті з листа Інституту математики та механіки АН Армянської РСР.

І. ГОРБАТКО,
член ради СНТ.

На знімку: гуртківці за роботою.

Фото М. Радченка.

ІНЖЕНЕР- МАШИНОБУДІВНИК

ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ
ДИРЕКЦІЇ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ

ЧЕТВЕР, 19 травня 1960 року.

Ціна 10 коп.

Для поліпшення підготовки

інженерів

Успіхи Радянського Союзу в розвитку народної освіти, в тому числі вищої, загальновідомі. Зараз в 766 вищих учбових закладах нашої країни навчається 2200 тисяч студентів, що майже в чотири рази більше, ніж в Англії, Франції, ФРН та Італії, разом взятих. По випуску інженерів СРСР давно обігнав США. В 1958 році в Радянському Союзі було випущено 94 тисячі інженерів, в Сполучених Штатах — тільки 35 тисяч.

Створення численних кадрів спеціалістів є одним з найважливіших досягнень Комуністичної партії і Радянської держави.

Завдання комуністичного будівництва в СРСР потребують дальшого удосконалення роботи вищих учбових закладів і поліпшення підготовки спеціалістів. Тому в грудні 1958 року Верховною Радою СРСР було прийнято закон про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР. І треба сказати, в цьому напрямку в нашому інституті проведено значну роботу.

Великий інтерес в багатьох з нас викликала стаття головного конструктора Уральського заводу важкого машинобудування, Героя Соціалістичної Праці Г. Хіміча «Держать!», вміщена в газеті «Известия» 30 січня цього року. В ній поряд з іншими питаннями автор підіймає і таке. Останнім часом на всіх крупних ведучих підприємствах організуються великі конструкторські і технологі-

чні бюро з міцною експериментальною базою, а на найкрупніших заводах навіть створюються цілі наукові інститути. В зв'язку з цим, пише т. Хіміч, «вузи повинні тепер же подумати про підготовку кваліфікованих інженерів — конструкторів та технологів, які могли б експериментувати, вміли б поводитися з вимірювальними апаратами, з дослідними приладами».

Діючими учбовими планами не передбачається детальне знайомство студентів з сучасними приладами, що застосовуються при експериментуванні, самостійна робота студентів з цими приладами не проводиться.

Деякі навички експериментування студенти одержують в гуртках СНТ. Але це не може вирішити поставленого питання, тому що в гуртках вивчення приладів, техніки експериментування проходить не систематично, без необхідної підготовки і в недостатньому обсязі.

Тому мені здається, що т. Хіміч зачепив одне з найважливіших питань підготовки інженерів, які відповідали б усім сучасним вимогам, що пред'являються до спеціалістів. І оскільки це так, необхідність вирішення піднятого питання виходить із закону про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти СРСР.

На мою думку, в інституті є всі умови для успішного вирішення цього завдання: добра матеріальна база — лаборато-

рії, обладнані сучасними приладами, які іноді не повністю використовуються, кваліфіковані спеціалісти, які мають певний досвід в проведенні експериментальних робіт.

Студентам Інституту потрібні знання по техніці проведення експерименту, тому що в своїй практичній діяльності на заводах вони обов'язково зустрінуться з необхідністю ставити експерименти, вивчати роботу різних машин. Слід відмітити, що основна кількість випускників нашого інституту успішно справляється з роботою на підприємствах. Керівники ряду заводів позитивно оцінюють роботу наших вихованців. Цінність молодих спеціалістів, що кінчають Запорізький машинобудівний інститут, стане ще більшою, коли вони будуть володіти технікою експериментування.

Якщо буде визнано доцільним проводити підготовку деякої частини випускників Інституту і по техніці експериментування, то необхідно провести такі заходи:

1. Вирішити загальні питання підготовки по техніці експериментування. Я вважаю, що цю підготовку слід проводити факультативно, тільки для бажаючих студентів; заохотити до цієї роботи всі кафедри; починаючи з 3-го чи 4-го семестру, в кожному семестрі читати один або два курси загального обсягом приблизно 40—60 годин (в тому числі лекції і лабораторні роботи); після закінчення читання курсу сту-

(Закінчення на 2-й стор.).

Для поліпшення підготовки

інженерів

Успіхи Радянського Союзу в розвитку народної освіти, в тому числі вищої, загальновідомі. Зараз в 766 вищих учбових закладах нашої країни навчається 2200 тисяч студентів, що майже в чотири рази більше, ніж в Англії, Франції, ФРН та Італії, разом взятих. По випуску інженерів СРСР давно обігнав США. В 1958 році в Радянському Союзі було випущено 94 тисячі інженерів, в Сполучених Штатах — тільки 35 тисяч.

Створення численних кадрів спеціалістів є одним з найважливіших досягнень Комуністичної партії і Радянської держави.

Завдання комуністичного будівництва в СРСР потребують дальшого удосконалення роботи вищих учбових закладів і поліпшення підготовки спеціалістів. Тому в грудні 1958 року Верховною Радою СРСР було прийнято закон про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР. І треба сказати, в цьому напрямку в нашому інституті проведено значну роботу.

Великий інтерес в багатьох з нас викликала стаття головного конструктора Уральського заводу важкого машинобудування, Героя Соціалістичної Праці Г. Хіміча «Держать!», вміщена в газеті «Известия» 30 січня цього року. В ній поряд з іншими питаннями автор підіймає і таке. Останнім часом на всіх крупних ведучих підприємствах організуються великі конструкторські і технологі-

чні бюро з міцною експериментальною базою, а на найкрупніших заводах навіть створюються цілі наукові інститути. В зв'язку з цим, пише т. Хіміч, «вузи повинні тепер же подумати про підготовку кваліфікованих інженерів — конструкторів та технологів, які могли б експериментувати, вміли б поводитися з вимірювальними апаратами, з дослідними приладами».

Діючими учбовими планами не передбачається детальне знайомство студентів з сучасними приладами, що застосовуються при експериментуванні, самостійна робота студентів з цими приладами не проводиться.

Деякі навички експериментування студенти одержують в гуртках СНТ. Але це не може вирішити поставленого питання, тому що в гуртках вивчення приладів, техніки експериментування проходить не систематично, без необхідної підготовки і в недостатньому обсязі.

Тому мені здається, що т. Хіміч зачепив одне з найважливіших питань підготовки інженерів, які відповідали б усім сучасним вимогам, що пред'являються до спеціалістів. І оскільки це так, необхідність вирішення піднятого питання виходить із закону про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти СРСР.

На мою думку, в інституті є всі умови для успішного вирішення цього завдання: добра матеріальна база — лаборато-

рії, обладнані сучасними приладами, які іноді не повністю використовуються, кваліфіковані спеціалісти, які мають певний досвід в проведенні експериментальних робіт.

Студентам Інституту потрібні знання по техніці проведення експерименту, тому що в своїй практичній діяльності на заводах вони обов'язково зустрінуться з необхідністю ставити експерименти, вивчати роботу різних машин. Слід відмітити, що основна кількість випускників нашого інституту успішно справляється з роботою на підприємствах. Керівники ряду заводів позитивно оцінюють роботу наших вихованців. Цінність молодих спеціалістів, що кінчають Запорізький машинобудівний інститут, стане ще більшою, коли вони будуть володіти технікою експериментування.

Якщо буде визнано доцільним проводити підготовку деякої частини випускників Інституту і по техніці експериментування, то необхідно провести такі заходи:

1. Вирішити загальні питання підготовки по техніці експериментування. Я вважаю, що цю підготовку слід проводити факультативно, тільки для бажаючих студентів; заохотити до цієї роботи всі кафедри; починаючи з 3-го чи 4-го семестру, в кожному семестрі читати один або два курси загального обсягом приблизно 40—60 годин (в тому числі лекції і лабораторні роботи); після закінчення читання курсу сту-

(Закінчення на 2-й стор.).

ІНЖЕНЕР

МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ
ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 26 (106)

Субота, 1 вересня 1962 року.

Ціна 1 коп.

1962 рік

І знову: здрастуй, інституте!

— Так, здрастуй, старий друже! — скажуть 1 вересня ті, кого ми нині звемо старшокурсниками. І я кажу, бо залишив тут частину себе, працюючи два роки. А от тепер у складі приймальної комісії знову тут.

Справа важлива і копітка: треба, користуючись об'єктивними даними, відібрати в ЗМІ людей, гідних звання радянського студента.

Декан зачитує облікову картку — і перед нами постає людина, до котрої треба бути чуйними. Необхідно зважити все: її знання, вік, стаж практичної роботи, участь в громадському житті. Дуже приємно, коли у товариша і стаж великий, і оцінки на екзаменах відмінні. А таких немало. Більше п'яти років, наприклад, працює В. Д. Мірошніченко. Члени однієї з бригад комуністичної праці ЗТЗ дуже, напевно, раділи, дізнавшись, що екзамени їх групкомсорг склав на «відмінно»: 15 балів з 15 можливих.

І хіба відмовиться декан Іван Йосипович Івахнін від тако-го студента? Звичайно, ні.

Не можна не відмітити особливості нинішнього конкурсу: вчорашніх школярів не видно. В інститут поступають в основному робітники, військовослужбовці. Чимало з них мають більше ніж дворічний стаж роботи за обраною спеціальністю, а тому, згідно з новим положенням, йдуть поза конкурсом на загальнотехнічний факультет і вечірнє відділення.

Прохідні бали, як правило, високі. Значить, до ЗМІ йдуть люди з міцними знаннями. Багатьом з них допомогли підготовчі курси, що працювали при нашому інституті.

Хочеться докладно розповісти майже про кожного, кого комісія зараховує. Але, напевно, не вистачило б на це й кількох номерів «Інженера-машинобудівника».

Ось деякі з тих, хто першого вересня прийде на перший курс ЗМІ.

Владислав Кравченко — секретар комсомольської організації, член ревізійної комісії Ленінського РК ЛКСМУ, електромонтер Дніпровського шлюзу імені Леніна, член бригади комуністичної праці. Хлопець що треба! Вступні екзамени склав на «добре» і «відмінно».

У комуніста В. П. Попова, військовослужбовця, учасника Великої Вітчизняної війни, стаж за обраною в інституті спеціальністю 18 років. На вступних екзаменах він одержав 13 основних балів.

На «відмінно» і «добре» склав, наприклад, екзамени на денне відділення Станіслав Суботін, посилаєць Мелітопольського моторного заводу. У виробничому колективі він брав активну участь в громадському житті. Сподіваємось, що і тут буде не в пасиві.

15 основних балів у військовослужбовця О. Чаплиги, 13 — у В. Співака і багатьох інших.

Три довгих дні працювала комісія. А біля інституту юрмилися абітурієнти, вони нетерпляче чекали, коли ж, нарешті, будуть вивішені списки.

Зрозумілі хвилювання, зрозуміле нестримне бажання юнаків і дівчат вчитися. Їм будувати комунізм. А нинішня техніка потребує великих знань.

Відверто кажучи, ми, члени комісії, щиро співчували багатьом товаришам, що «не пройшли» за конкурсом. Але що зробити? Існують певні плани набору у вузи. Ними треба керуватись. Хто бажає — неодмінно поступить у вуз в майбутньому.

А поки що я звертаюсь до всіх комсомольців, до всієї молоді, що в нинішньому році прийшла на перший курс ЗМІ. Юнаки і дівчата, будьте гідними почесного звання радянського студента, високо тримайте і постійно оберігайте честь рідного інституту.

Посланці підприємств, не забувайте про велике довіря, надане вам.

Будьте ініціаторами всіх добрих починань, зміцнюйте зв'язок з виробничою молоддю заводів міста. Глибоко оволодівайте теоретичними знаннями. Пам'ятайте: країні потрібні вмілі спеціалісти.

З комсомольським привітом

Є. КОЛЧЕВ,

колишній секретар комітету комсомолу ЗМІ

Вони не позували, вони навіть не бачили, як наші фотокори В. Мешков і О. Мазін націлилися на них з висоти пташиного польоту — з вікна другого поверху — і відбили на фотоплівці радісні усмішки щасливців, похмурі обличчя тих, що «не пройшли», і численні потилиці тих, хто ще шукає себе у списку зарахованих на денне відділення ЗМІ.

Це було 24 серпня 1962 року.

ПІДСУМКИ МИНУЛОГО

Починаючи рік новий, завжди підводять підсумки минулого. Поздоровляючи студентів з початком занять, з 1 вересня, я бажаю їх познайомити з підсумками 1961—62 учбово-го року.

Після весняної екзаменаційної сесії перше місце по успішності завоював машинобудівний факультет. Він має більше тисячі студентів, їх успішність становить 89,3 проц.

На другому — електротехнічний факультет.

денне відділення якого має найвищу абсолютну успішність — 95,5 проц.

Третє місце посів колектив автомобільного факультету. Тут найвища успішність по вечірньому відділенню — 86,2 проц.

І на четвертому, останньому місці — ливарний факультет.

1300 нових студентів прийшло в інститут в цьому році. Факультети розширилися, зросли. І боротьба між ними за першість набуде більшої гостроти.

З. ПОЛОВНИКОВА,

начальник учбової частини.

ІНЖЕНЕР

МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ
ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 42 (122)

Четвер, 20 грудня 1962 року.

Ціна 1 коп.

ЩЕ ОДНА НОВОНАРОДЖЕНА!

В нашій країні щодня, щогодини, щохвилини народжується щось нове, і всі ми радіємо цьому. Ось і в нашому колективі на електротехнічному факультеті народилася нова кафедра ЕПП — електрифікації промислових підприємств і установок.

Вона готуватиме інженерів за спеціальністю «Електропривод і автоматизація промислових установок» (0628). З усіх електротехнічних ця спеціальність є найширшою. Інженери цього профілю працюють всюди, де доводиться мати справу з перетворенням електричної енергії в механічну працю.

Студенти, що в нас навчаються, вивчають питання проектування, паладки і експлуатації різних автоматизованих електроустановок.

Черговим завданням кафедри є створення нових лабораторій з сучасним обладнанням: електроприводу, автоматичного управління і регулювання, елементів автоматики і телемеханіки. Кафедра має на меті придбати електронну модулюючу установку МН-7 для навчання студентів сучасним методам аналізу замкнених систем регулювання. Як все нове, кафедра має свої труднощі росту. Вони пов'язані, перш за все, з відсутністю відповідних приміщень і обладнання для лабора-

торій. Ми сподіваємося, що ректорат зверне на це належну увагу.

Зараз на кафедрі вперше провадиться захист курсових проектів з електроприводу. Студенти-вечірники груп ЕВ-168 і ЕВ-178 В. Данилов, В. Коробов, Д. Корсунський, К. Строна, Я. Бабицький, захистивши проекти на «відмінно», показали міцні знання працелюбність.

Недалекій вже той час, коли на нашій кафедрі з'являться перші дипломники, а роботи ще багато. Особливо великі труднощі будуть у студентів при вивченні теорії автоматичного регулювання в зв'язку з недостатньою математичною підготовкою. Тут ми звертаємося до колективу кафедри вищої математики і сподіваємося, що він перегляне існуючу програму і забезпечить підготовку студентів з таких важливих для нас розділів, як: теорія ймовірності і статистичні методи елементи теорії комплексного перемінного, перетворення Лапласа і операторний метод рішення диференціальних рівнянь, канонічні відображення, лінійне програмування, теорія масового обслуговування, алгебра релейних схем. Без їх знання сучасний інженер неспроможний правильно розв'язувати питання комплексної автоматизації, оптимального планування і найкращої організації виробництва.

В. СТУЛЬНИКОВ,
доцент, завідувачий кафедрою ЕПП.

ЛИВАРНИКИ ВИЇХАЛИ НА ПРАКТИКУ

На п'ятому курсі ливарного факультету закінчилася остання екзаменаційна сесія, студенти виїхали на переддипломну практику.

— Як п'ятикурсники склали екзамени цієї зими? — з таким запитанням наш кореспондент звернувся до заступника декана ливарного факультету Р. С. Белякова.

— Без жодної «двійки»! — відповів він. — В цю сесію значно зросла кількість відмінників. Якщо в минулому семестрі їх було 13, то тепер — 17. Цікавий той факт, що в перших лавах кращих студентів — старости груп. Всі вони — Ленінський стипендіат А. Ковальов, А. Сипко, М. Козаков, М. Кузубов і В. Фролов — в цю сесію мають лише «відмінно».

— Що ви скажете відносно переддипломної практики нинішнього року?

— Перш за все я відзначаю: цього року більша, ніж в минулі роки, кількість студентів буде виконувати науково-дослідні роботи. У дипломників, що поїхали на ХТЗ і «Ростсельмаш», заплановані розділи, присвячені дослідженням, у деяких дипломні проекти цілком будуть присвячені науково-дослідним питанням.

Нинішня практика особлива для наших дипломників ще й тим, що їм випала честь вже в 1963 році впроваджувати в життя разом з усіма трудящими країни чудові рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС і шостої сесії Верховної Ради СРСР другого скликання.

РОЗПОВІДЬ ПРО ПЕРЕДОВИЙ КОЛЕКТИВ

Краща на факультеті

Напередодні свята, коли називалися кращі колективи інституту, немало хорошого було сказано на засіданні конкурсної комісії про групу А-169. Їй присуджено третє місце в ЗМІ.

В попередніх номерах ми вже познайомили вас з колективами груп-переможниць Л-279, М-210 Е-210. Цю ж можна розповісти про колектив, який є кращим на автомобільному факультеті?

Ми не станемо розповідати про те, що в групі А-169 усі студенти встигають — це обов'язкова умова конкурсу. Чудові науковці-ентузіасти навчаються в цій групі. Візьміть, наприклад, Борисенка. А Дем'янов, Годз, Ярличенко, Іванов? Скільки вони працювали на кафедрі гідравліки, досліджуючи роботу дизеля на легких паливах. Їх товариші Тищенко і Голочало брали участь у дослідженні обтічності моделі «Запоріжця». Результати роботи були винесені на факультетську науково-технічну конференцію.

Навички, здобуті в наукозодослідних гуртках, дуже були в нагоді, коли Борисенко і Ярличенко працювали над реальним курсовим проектом «Проектування обладнання для тензометричних випробувань автомобіля».

Цікавий реальний курсовий проект виконали Балонів, Іванов, Яковенко, Козирев. Їх тема: «Проектування стенду з біговими барабанами для всебічних випробувань легкових автомобілів у лабораторних умовах».

Вдумливі, творчі спеціалісти зростають в групі А-169. Саме на таких чекає автомобільна промисловість.

Чимало студентів цього колективу є й активістами комсомольського, профспілкового життя ЗМІ. Ми всі пам'ятаємо

про добре налагоджений випуск в минулому році факультетського щотижневика «Автомобилист». Роботу його змінилих редакцій очолював А. Голочало, студент групи А-169. А Г. Борисенко та А. Іванов добре працювали в редколегії сатиричної стінгазети «Фільтр».

Візьміть художню самодіяльність. І тут ви зустрінете Голочало, Тищенко — в танцювальному колективі, Міщанінову, Шноре, Корж — в хоровому, Бабічева — в естрадному.

І в суспільно-корисній праці ця група одна з перших. Пригадаймо, як добре влітку працювали на МЗМА Литвиненко,

.....

На знімку: один з гідних представників групи А-169 Володимир КОЗИРЕВ. Відмінник навчання, він був діловим командиром факультету, брав активну участь в роботі СНТ. Значних успіхів Володя досяг і в спорті. Побільше б таких, як він, студентів.

Фото В. ЛОЯ.

Корж, Іванов, Борисенко, Дем'янов, Козирев, Ярличенко, Балонів, Касапов, Крамаренко, Мудрова, Худинцев. Інші теж не сиділи, склавши руки: 8 студентів трудилися на підприємствах і в колгоспах області.

Всі студенти групи А-169 є членами добровільної народної дружини імені Ф. Е. Дзержинського. Завдання виконують добре. Так, наприклад, дружинники Борисенко, Дем'янов, Коршун, Годз, Чистяков взяли участь у багатоденній операції по виявленню порушень з боку водіїв міжміських таксі, виявили ряд порушників, котрих притягнуто до кримінальної відповідальності.

Ви бачите, в будь-якій добрій справі обов'язковим учасником є Геннадій Борисенко? Часом навіть дивуєшся, як у нього вистачає на все часу. При бажанні вистачає! Не забувайте, Геннадій ще й веде математичний гурток в 11 класі 5 СШ, де знайомить учнів з вищою математикою.

А в спорті колектив А-169 гідно представлений такими членами збірних команд ЗМІ, як М. Крамаренко (класична боротьба), А. Іванов (вільна боротьба), В. Козирев (важка атлетика), І. Ярличенко (баскетбол).

В групі кожний з 22 студентів виконує громадські доручення.

З солідним конкурентом на першість довелося змагатися групам Л-279, М-210 і Е-210!

Підсумки конкурсу підведені. Переможцям будуть вручені призи. Але дуже добре було б цю хорошу справу — змагання колективів груп — не забути і в нинішньому році.

1964 рік

Інженер

МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 5 (171)

ЧЕТВЕР, 6 лютого 1964 року.

Ціна 1 коп.

Геннадій Борисенко з групи А-169 не тільки відмінник навчання. Він активний учасник громадського життя інституту. Щирий, добрий, справедливий, Гена користується повагою серед товаришів. У нього завжди вистачає часу на безліч корисних справ. Але, мабуть, не буде помилкою, якщо ми скажемо, що найбільше Гену приваблює науково-дослідна робота. Він є одним з найактивніших, працьовитіших членів студентського наукового товариства.

На знімку: Геннадій Борисенко.
Фото В. Червенка.

— ОМТ? Це дуже цікаво! Але, на жаль ми цього не вивчали, — каже п'ятикурсник машинобудівного факультету Микола Степанов студентам групи Л-280.

Перша сесія, другий екзамен

Для першокурсників ця сесія — перша. Група М-213 складає сьогодні вже другий екзамен — з вищої математики. Поспішаю до них.

В кінці коридору юрба студентів. Хочу задати їм зарані надумане питання щодо настрою, та бачу, що це ні до чого. Хвилюються! То перегортають сторінки конспектів, то перепитують один у одного якісь формули, то: «А як взяти цю похідну?»..

Перша шестірка вже взяла білети. Студенти готуються зосереджено, нікого і нічого навкруги не помічаючи. Крайній, котрого, як я вже знаю, звуть Миколою, намагається щось швидко писати. Але чи чорнил в авторучці немає, чи перо зламалося — не пишеться... Нервово витягає олівець. Сусідка його поглянула в білет, пошукала щось на стелі і... застрочила так швидко, що можна тільки диву даватися. Екзаменатор кандидат фізико-математичних наук А. Г. Анісимов чекає.

Першим рвучко підіймається Віктор Фуклев. Відчувається, що юнак добре знає нескінченно малі величини, але, поспішаючи, називає пісчинку нескінченно малою в порівнянні з Сонцем. Доводиться з допомогою Анатолія Григоровича визнати, що вона — величина цілком конкретна. Жаль, але «від-

мінно» не одержав. «Добре».

Недоробки у підготовці, шерохуватості мови, розгубленість заважають багатьом. На «четвірки» відповідають Анатолій Ігнатенко, Ірина Галкіна, Тамара Таланчук, Микола Дуленко та інші, хоча в семестрі встигали й краще.

За сусіднім столом приймає екзамен Алла Михайлівна Іллїна, котра веде в цій групі проробки. Впевнено відповідає на всі запитання, швидко бере похідні Тая Таланчук. Вона одержує перше «відмінно», на жаль, і останнє.

Дуже слабкі знання виявилися у В. Утюжа і В. Терентьєва. Терентьєв до того ж намагався користуватися шпаргалками, але був спійманий «на гарячому». Довелося покинути аудиторію...

Взагалі ж студенти групи добре попрацювали в цьому півріччі. Анатолій Григорович і Алла Михайлівна відмічають: хоча семестр і був дуже важким, але більшість має хороші математичні знання. Відчувається, що група вже тепер — спаяний колектив, у котрому радіють успіху кожного, вболівають за кожного невдачу.

Нових вам успіхів, друзі!

В. ВОСТРИКОВ,
студент групи М-162, наш
спецкор.
3 січня 1964 р.

1964 рік

Техетер

МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ
ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 11 (177)

ЧЕТВЕР, 19 березня 1964 р.

Ціна 1 коп.

Сьогодні — слово про науку

Минулий, 1963 рік був, можна сказати, переломним в розвитку науково-дослідної роботи в нашому інституті. Майже весь професорсько-викладацький колектив, за незначним винятком, працював над актуальними науковими дослідженнями, які мають велике теоретичне і практичне значення.

Серед цих досліджень можна відзначити ряд комплексних робіт, які успішно вирішено нашими вченими.

Перш за все заслуговує схвалення копітка і змістовна робота групи викладачів-істориків над історією Запорізької обласної партійної організації (доценти Шевченко І. І., Шерстюк О. С., Болясний І. Л. і Кривчик П. Т.).

Значний інтерес являє собою комплексна тема «Резерви підвищення продуктивності суспільної праці» (керівник доц. Бандурко Г. В.), над якою працює колектив кафедри політекономії. Вже зараз впроваджується у виробництво розділ цієї роботи про економічну ефективність використання корисних копалин нашої області, що дасть економічний ефект понад 700 тис. крб. на рік.

Близько 1 мільйона карбованців річної економії дасть державі розробка і дослідження нових марок сталі. Над здійсненням цього завдання працює колектив на чолі з доцентом Наталією Б. С.

Велику практичну цінність для конструкторів машинобудівних підприємств має й колективна робота кафедри опору матеріалів, яка має озброїти їх новим методом розрахунків тривкості і жорсткості пластин складної форми при пружних деформаціях.

Є значні зрушення в роботі кафедри хімії. Кандидат хімічних наук Форостян Ю. М. успішно вирішив завдання по створенню матеріалів для вилучення старої фарби і іржі з металевої поверхні. Його пропозиції вже використовуються на Запорізькому судноремонтному заводі, в Дніпровському річковому пароплаванні.

Інститут успішно виконав

СЛІДАМИ ДОПОВІДІ ПРОРЕКТОРА ПО НАУКОВІЙ РОБОТІ ПРОФЕСОРА Ю. А. ШУЛЬТЕ НА ЗВІТНІЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗМІ

також дві важливих науково-дослідних роботи у відповідності з планом розвитку народного господарства УРСР.

Важливу роль в нагромадженні практичного фундаменту для наукових досліджень і в наданні конкретної допомоги промисловому виробництву відіграють дослідження за господарською тематикою. В минулому році в проведенні таких робіт брали участь 13 кафедр. З 42 договірних тем повністю завершено в 1963 році 24, річний план виконано інститутом на 110 процентів. До речі, за рахунок коштів, одержаних інститутом від підприємств за виконання господарських робіт, інститут придбав для своїх лабораторій обладнання на 76,4 тис. крб.

Отже, факти свідчать про значну плідотворну роботу наших науковців. Проте слід зауважити, що ця величезна робота не знаходить свого юридичного завершення. З 28 робіт зареєстровано в Комітеті в справах винаходів і відкриттів при Раді Міністрів СРСР лише 5.

Змістовність, наукова і виробнича цінність досліджень, нарешті, педагогічна майстерність викладача радянського вузу залежить від його ідейно-політичного, нау-

кового і педагогічного зростання.

Хотілося б зауважити, що в минулому році працівники інституту захистили лише 4 кандидатських дисертації. А нам слід виростити в своєму колективі і докторів наук, і нових кандидатів. Добре було б, щоб наш інститут одержав право на створення Вченої ради.

Нашим резервом у якісному зростанні наукового колективу стає і наша аспірантура, в якій навчається 37 аспірантів. Кілька викладачів навчаються в цільовій аспірантурі.

Випробуваною формою підвищення наукової і педагогічної кваліфікації стали у нас теоретичні семінари викладачів, які проводяться на кафедрах. Тепер ми перейшли до організації загальноінститутських семінарів, що може значно полегшити нам координацію і взаємодопомогу в науковій роботі різних кафедр.

Доброю школою наукового гартування є й міжвузівські семінари і наради. В минулому році в них брали участь 70 викладачів ЗМІ, а 36 з них виступили на таких наукових форумах з доповідями.

Підводячи підсумки наукової роботи за рік, не можна залишити поза увагою й те,

як наші науковці несуть свої знання масам. У нас за рахунок викладачів і студентів значно зросла група товариства «Знання». Протягом року силами наших лекторів для трудящих міста і області прочитано 838 лекцій. Це більш-менш задовільно. Але з них на суспільно-політичні теми прочитано 642 лекції, а на науково-технічні — лише 196. Цифри говорять самі за себе, і треба зробити відповідні висновки.

Заслуговує і дальшої підтримки благородна робота по наданню допомоги інженерам, які готуються до складання екзаменів кандидатського мінімуму і захисту дисертацій. А таких спеціалістів, прикріплених до нашого інституту, — 461.

Серед завдань, які постають перед нами в науковій роботі, слід звернути особливу увагу на окремі з них. Необхідно добре організувати наукову роботу на кафедрах і зокрема, контроль за виконанням наукових планів. У цьому відношенні можна почититися у кафедри опору матеріалів. Нашим дослідникам часто бракує теоретичного обґрунтування, аналізу досягнутих практичних результатів. Отже — більше уваги теорії. Досвід показує, що виправдала себе практика розробки наукових комплексних тем. Колектив завжди більш спроможний добитися успіху, ніж

Стипендіатку Запорізького трансформаторного заводу Галину Меренкову, нині Тішину, поважають студенти групи Е-260 за скромність, привітність, серйозне ставлення до будь-якого доручення — від великого до маленького. Вона не відмінниця, але одна з кращих представниць свого факультету. Недарма в святковому номері «Енергетика», присвяченому 8 Березня, було вміщено її фото поряд з факультетськими «маяками».

На знімку: Г. МЕРЕНКОВА.

Фото Г. Ткаченка.

Машинобудівник

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ
ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 17 (183)

ЧЕТВЕР, 30 квітня 1964 р.

Ціна 1 коп.

ПО ІНСТИТУТУ

Напередодні свята наказом ректора за високу організацію, активність, масовість і виконавську майстерність, продемонстровані на огляді-конкурсі любительського мистецтва інституту, нагороджені Почесними грамотами хорові колективи електротехнічного, ливарного і машинобудівного факультетів, танцювальні колективи ливарників, електротехніків, автомобілістів, машинобудівників, естрадні — електротехніків і машинобудівників, жіночий вокальний ансамбль машинобудівного факультету, чоловічий квартет ливарників, студія мініатюр автомобільного факультету.

Кожному факультету — адреси подяки.

Кращі з кращих — учасники і організатори художності факультетів будуть командировані на оз. на передові підприємства Москви і Ленінграда. ченко (група М-260), В. Давиденко (група М-260), Н. (група М-260), Є. Панасюк (група М-261), І. Сидор М-121), А. Мовчан (група М-261), А. Кислиця (група В. Лисенко (група Е-160), А. Кислиця (група Л-261), Л. Мазур (група Л-461), Є. В. Баранов (група Л-362), А. Турівний (група В. Баранов (група Л-362), А. Турівний (група (група А-269), П. Рухадзе (група А-161) та

Безплатними путівками в спортивно-тру премійовані М. Сорокін (група М-121), С. Ж В. Кравченко (група Л-170), М. Антонюк

Велика група студентів (а також і сп Почесними грамотами з оголошенням подяку кому ректор оголосив подяку.

Нехай це надихає наших юнаків і витку самодіяльного мистецтва.

НА ДОШКУ ПОШАНИ ІНСТИТУТУ

Напередодні свята на Дошку пошани ЗМІ вирішено занести фото таких кращих студентів-відмінників:

АВТОМОБІЛЬНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
БЕЗВЕРХИЙ С. — студент групи А-172, парторг групи;
ЗАБОРСЬКИЙ В. — студент групи А-171, голова профбюро факультету;
КИРИЛЕНКО В. — студент групи А-160, заступник голови студради гуртожитку, староста групи;
КОВАЛЕНКО І. — студент групи А-161, секретар комсомольського бюро факультету;
СІДЬКО В. — студент групи А-261, староста групи.

МАШИНОБУДІВНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІННИК Г. — студентка групи М-112, комсорг курсу;
ПАРУБЕЦЬ В. — студент групи М-260, комсорг курсу;
РАБИНОВИЧ В. — студент групи М-261, комсорг курсу;
РОМАНЧУК В. — студент групи М-112, член комсомольського бюро факультету;
ТИШКО Л. — студентка групи М-161, член комсомольського бюро факультету, профгрупорг.

ЛИВАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
БРАЖЕНЕНКО О. — студент групи Л-260, партгрупорг;
ВАРВАНІНА В. — студентка групи Л-270, член редколегії факультетської стінгазети;
МАКАРОВ В. — студент групи Л-261, член комсомольського бюро факультету, майстер спорту;
ПАВЛОВ Г. — студент групи Л-169, заступник секретаря комітету комсомолу;
ПЕРЕВОЗНЮК В. — студент групи Л-161, член профбюро факультету, член редколегії факультетської стінгазети.

ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
АФОНІН А. — студент групи Е-260, голова профкому;
БАРНЯК М. — студент групи Е-160, член комсомольського бюро факультету, староста групи;
МАШКІН В. — студент групи Е-211, староста групи;
ПЕТРЕНКО М. — студент групи Е-161, член парткому;
РЕНЬОВ В. — студент групи Е-260, староста групи.

1964 рік

Техетер

МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ
ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 25 (149)

Четвер, 27 червня 1963 року.

Ціна 1 коп.

Наука, необхідна ПРАЦІВНИКАМ УСІХ ГАЛУЗЕЙ

(Закінчення).

Іти не тільки окремі яви-
але й цілі формації люд-
супільства.

им з важливіших засо-
рмування комуністичного
яду у студентської моло-
вчення історії КПРС.

е знання історії КПРС,
ого шляху і революцій-
дицій, глибоке розумін-
політики — могутня
справі виховання ак-
і свідомих борців за
о великої справи —
комунізму.

ясно, наскільки важ-
наполегливе і творче
історії нашої партії.
зсеозброєнні знань її
студент зможе стати
етично і політично
повноцінним спеціа-

ленинських марксистсько-
партій проти китайських роз-
кольників, за єдність світового
комуністичного руху.

Відмінні знання показали
студенти В. Куров, В. Фукс
та інші.

Добре складали екзамени з
історії КПРС студенти груп
Е-263 і Е-363. Тут сім товари-
шів одержали «відмінно». Гли-
бокі і серйозні знання предмета
показали Соловйова, Камишан,
Наливко, Цимбал та інші, 14
студентів відповіли на «добре».

Успішно відповідали і то-
вариші з груп Е-163 та Е-173.
З 25 студентів, що 18 червня
складали екзамен з історії
КПРС, 6 одержали «відмінно»,
13 «добре», 6 «задовільно».
Особливо мені сподобалися від-
повіді Дубницької, Черноморця,
Бровка.

Перші справи були у першо-
курсників механіко-металургій-
ного факультету. Багато сту-
дентів тут до екзамену з іс-
торії КПРС готувалися слабо.
Так, з 24 студентів груп Л-263
і Л-273, що з'явилися на екза-
мен, троє — Сидиков, Авдієн-
ко і Дебела — були зовсім
не підготовлені, 12 одержали
«задовільно» і лише двоє
склали екзамен на «відмінно».

Про те, як першокурсники
механіко-металургійного фа-
культету готуються до екзаменів,
переконливо свідчить і та-
кий факт. 15 червня на кон-
сультацію з історії КПРС при-
йшли лише 3 студенти. На на-
ступну — вже... 8. І резуль-
тат: 37 проц. студентів склали
екзамен на «задовільно».

Безперечно, не можна сказа-
ти, що всі студенти першого
курсу механіко-металургійного
факультету слабо підготувалися
до екзамену. Цілий ряд товари-
шів має глибокі знання. Це сту-
денти Романенко і Акчурін з
груп Л-163—173, Єськов і
Гольберг (Л-363—373), Прося-
нин (Л-463), Макогон і Єрмако-
ва (Л-263—273) та інші.

Але в цілому становище з
складанням екзамену з історії
КПРС на механіко-металургій-
ному факультеті викликає три-
вогу. Керівники факультету по-
винні вжити відповідних захо-
дів.

Зараз почали складати
екзамени студенти другого по-
току. Треба надіятися, що спра-
ви будуть виправлені.

М. ТЕПЕР,

викладач кафедри марксист-

Наука, необхідна ПРАЦІВНИКАМ УСІХ ГАЛУЗЕЙ

Вища школа — одна з най-
важливіших ділянок ідеологіч-
ної роботи партії. Тому КПРС
постійно піклується про неї,
вживає всіх заходів для вдоско-
налення системи і методів вихо-
вання майбутніх спеціалістів,
їх ідейного гартування. Партія
при цьому виходить з того, що
країні, яка будує комунізм, по-
трібні не вузьколюбні спеціалі-
сти, замкнені в рамках своєї
професії, а спеціалісти-ленін-
ці, які мають широкий політич-
ний і теоретичний кругозір.

Знання марксизму-ленізму,
говорив М. І. Калінін, необхід-
не працівникам усіх галузей
і державної, і господарської, і
культурної діяльності. Невже
інженеру не важливо, щоб він,
поряд з хорошим знанням своєї
технічної спеціальності, був
озброєний теорією наукового со-
ціалізму? Адже тоді до кож-
ного явища він буде підходити
свідомо, правильно. Марк-
систська наука дає можливість

(Закінчення на 2-й стор.).

рники денного від-
ектротехнічного і ме-
дургійного факультету
навчаються без відри-
ю від виробництва, з великим
інтересом слухали лекції з іс-
торії КПРС, глибоко вивчали
твори В. І. Леніна, брали ак-
тивну участь у семінарах.

І от рік напруженої праці
позаду. Ідуть екзамени, сту-
денти восьми груп вже склали
історію КПРС.

Переважає більшість з них
добре підготувалася і має міц-
знання.

Першими складали екзамен з
ого предмета юнаки і дів-
а груп Е-463 і Е-473. Ре-
зультати екзамену радіють:
чверть студентів одержали
«відмінно» і «добре».

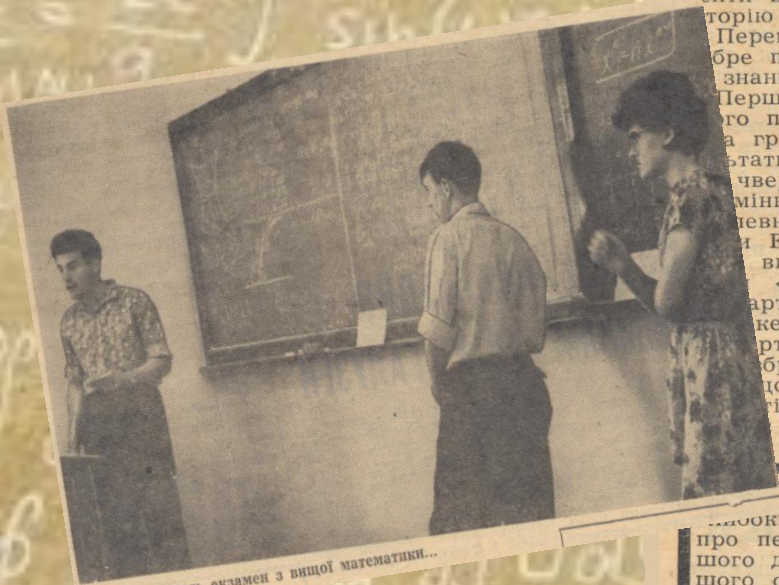
Певнено відповідав староста
Е-473 Л. Сирцов. Він
визначив історичне зна-
«Маніфесту Комуністич-
партії» і потім вміло роз-
керівну роль Комуністич-
партії в проведенні Жовтне-
бройного повстання.

Сирцов, як і багато інших
тив, також глибоко ви-
боротьбу КПРС та ін-

тет комсомолу ЗМІ з
мооким сумом сповіщає
про передчасну смерть на-
шого друга і товариша, пер-
шого секретаря Жовтневого
райкому комсомолу

ВОРОЖЦОВА Вені

і висловлює співчуття рід-
ним покійного.

Тут складають екзамен з вищої математики...

Інженер МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ
ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 28 (194) \

ЧЕТВЕР, 24 вересня 1964 р.

| Ціна 1 коп.

ПРОБЛЕМИ

З року в рік зростає кількість спеціальностей на механіко-металургійному факультеті. Сьогодні їх вже шість. Крім наших «ветеранів», таких спеціальностей, як «Ливарне виробництво» та «Обробка металів тисненням», з'явилися й нові. І серед них спеціальність «Автоматизація і комплексна механізація металургійної промисловості» із спеціалізацією «Комплексна механізація і автоматизація ливарного виробництва».

Відомо, що ливарне виробництво на підприємствах поки що пов'язане з важкими умовами праці, рівень механізації і автоматизації значно нижчий, ніж в багатьох інших галузях виробництва. Такий стан пояснюється, зокрема, відсутністю спеціалістів високої кваліфікації, які б знали як технологію ливарного виробництва, так і можливості сучасної техніки, найновіші досягнення в автоматизації і механізації ливарних процесів.

Очевидно, хороша підготовка інженерів за новою спеціальністю буде сприяти росту технічного прогресу в ливарному виробництві.

За п'ять років навчання студенти одержують глибокі знання як по загальнонауковим, так і по спеціальним дисциплінам. Обладнання і електрообладнання ливарних цехів, технічні вимірювання і

прилади, монтаж і експлуатація систем автоматики, основи обчислювальної техніки і телемеханіки — головні напрямки навчання майбутніх інженерів, їх теоретична зброя.

Під час виробничої практики студенти мають можливість міцно закріпити ці теоретичні знання.

НОВОЇ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Кафедри нашого інституту докладають багато зусиль, щоб добре підготувати спеціалістів нової кваліфікації. Але, як і в усякій справі, є й тут недоліки.

Особливо непокоїть те, що лабораторна база по багатьох профільюючих дисциплінах ще залишає бажати багато кращого. В створенні лабораторної бази немало зробила кафедра технології ливарного виробництва, діяльну допомогу надає й Запорізький інститут автоматики, який закінчує виготовлення діючих макетів для лабораторних робіт з основ автоматики.

Проте це недостатнє. Необхідно ще придбати чимало приладів та обладнання. Прийшов час створити і спеціальні лабораторії по автоматизації, для чого треба виділи-

ти спеціальні приміщення.

Вбачаємо ми деякі недоліки і в учбових планах та програмах: з ряду дисциплін, наприклад, не передбачено лабораторні роботи, помітне дублювання одного і того ж матеріалу в ряді предметів та ін. Слід, як видно, на раді факультету обговорити ці питання найближчим часом.

Було б цікаво обмінятися досвідом роботи з іншими інститутами, які випускають таку або споріднену спеціальність.

Наближається пора, коли студенти розпочнуть довгочасну виробничу практику. Вже зараз необхідно мати достатню кількість місць для практики, а також треба перевірити, чи відповідають ці місця вказаній спеціальності.

І, врешті, говорячи про нову спеціальність, не можна не прийти до висновку, що вже настав час готувати спеціалістів по автоматизації і комплексній механізації ливарного виробництва і на вечірньому відділенні. Металургійному і ливарному виробництву Запорізької області, безперечно, потрібні такі спеціалісти.

Р. БЕЛЯКОВ,
декан механіко-металургійного факультету.

В. ШИТІКОВ,
кандидат технічних наук.

Технік

МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ
ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 36 (160)

Четвер, 14 листопада 1963 року

Ціна 1 коп.

НАУКОВО-ТЕХНІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТІВ-ЕЛЕКТРОТЕХНІКІВ

Студентські науково-технічні конференції на електротехнічному факультеті проводяться щороку. І радує, що кожного разу на них більше виступає доповідачів.

Якщо в минулому році було зроблено 7 доповідей, то й перед слухачами з цікавими роботами виступили 12 студентів третього, четвертого курсів денного і вечірнього відділень. В робочо-огорічній конференції брали участь і студенти, і викладачі, і співробітники центр електричних машин і електротехніки, фізики тощо.

Доповіді були дуже цікаві. Наприклад, темою студента А. Афоніна і В. Рєва з групи Е-260 було регулювання

швидкості асинхронних двигунів». Кругляк з групи ЕВ-569 розповів про дослідні роботи по створенню випрямлювача РМ-500 з автоматичним режимом охолодження.

У В. Кравцова (група Е-569) була тема «Цифрова слідувача система для електроприводу нажимного пристрою».

З хорошими доповідями виступили також студенти А. Ромасько, С. Журавльов, А. Сич, В. Машкін, О. Леценко та інші.

Конференція пройшла при активній участі всіх присутніх. Було запропоновано доповідачам продовжувати роботу над обраними темами, щоб в майбутньому використати їх для дипломних проєктів, або публікації в журналах статей з даних питань, або для читання лекцій широкій аудиторії за путівками товариства «Знання».

Цікаво було б створити в інституті «Студентський вісник технічної інформації», де можна б було довідатися, над якими науковими питаннями працюють студенти, викладачі, де б повно висвітлювалася робота НСТ і СКБ. А створити його можна. Як ви думаєте, товариші?

М. БАРНЯК,
Г. ТКАЧЕНКО,

студенти електротехнічного факультету.

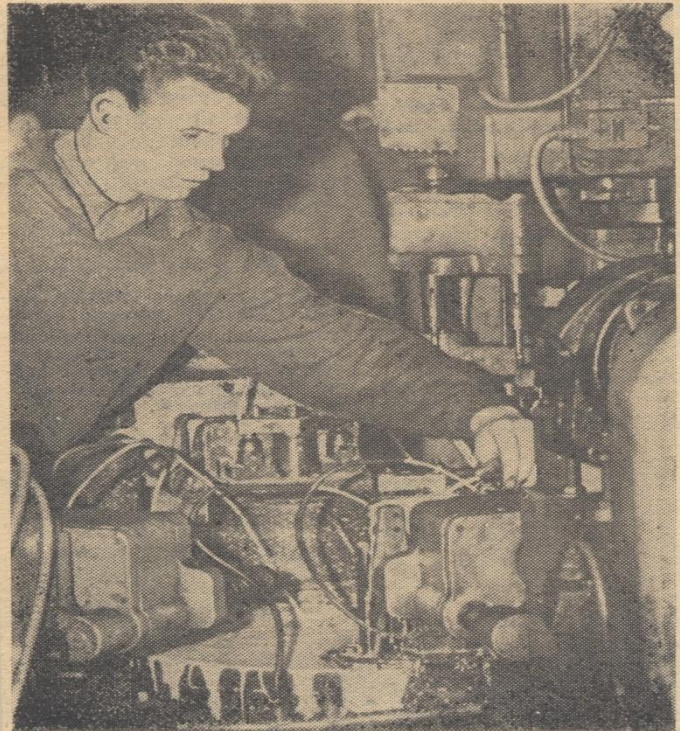
Цікава доповідь Слави МАШКІНА.

Виступає Анатолій СИЧ.

Фото Г. Ткаченка.

П'ятикурсники на виробництві

А це Олександр ЛАРИЧКІН з групи М-179. Він був наладчиком автоматів четвертого розряду в автоматизованому цеху автозаводу «Комунар».

Виробничий колектив Сашею задоволений. Йому доручено виконувати обов'язки помічника майстра.

П'ятикурсники на виробництві

Іра КУШКО (група М-179) добре справляється з обов'язками контролера механоскладального цеху автозаводу «Комунар». Сподіваємося, що їй доручать і більш відповідальну роботу.

Фото В. Червенка.

1964 рік

Інженер МАШИНОБУДІВНИК

ОРГАН ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ І РЕКТОРАТУ
ЗАПОРІЗЬКОГО МАШИНОБУДІВНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. Я. ЧУБАРЯ

№ 37 (203)

ЧЕТВЕР, 19 листопада 1964 р.

Ціна 1 коп.

ЗУСТРІЧ З ЮНІСТЮ

Невисока, сива жінка йшла довгим коридором інституту, а на зустріч їй мчала молодість. Мчала в образі збуджених, енергійних обличчю юнаків та дівчат, що поспішали у своїх студентських справах. Летіла в спогадах, що раптом заповнили голову й серце, юрмилася і виливалися лиш в промінні схвильованих очей. Жінку звали Валентина Петрівна Радомська. І ви зрозумієте її настрій, коли зможете уявити, як переступите поріг інституту через 30 років.

...О, тридцять років тому тут було все інакше. Колектив інституту робив свої перші кроки. Був він тоді невеликий, може третина сучасної будови... І сиділи в аудиторіях вчорашні робітфахівці, такі, як і вона, Валя Радомська. В ситцевих косиночках, в простеньких, злинялих платтячках поспішали вони щоранку до інституту. Невеликий це був натовп. Не згадаеш тепер точної цифри. Так, напевне,десь чоловік 700.

І всі були мрійниками. Часто, зібравшись в чийсь кімнати гуртожитку, намагалися зазирнути в майбутнє. Праці вони не боялися. Праця і навчання крокували поруч.

Разом з усіма товаришами Валя Радомська виходила щоразу на недільник: будували свій інститут, зводили другий поверх.

А тим часом в Запоріжжі розгорталася небачена новобудова: зростала гребля Дніпрогесу, піднімалися велетні-заводи. І традицією студентів були суботники і недільники на цьому історичному

будівництві. «Ніяких відпусток, ніяких поблажок», — такий був закон студентського трудового товариства.

Але головне все-таки навчання. Зазирнула Валентина Петрівна сьогодні в одну з аудиторій і неначе побачила: сидить її група — 14 хлопців і шестеро дівчат. Уважно, не відриваючись, пишуть конспекти, бо підручників майже немає: не запишеш лекцію — вважай, що викреслив розділ із своїх знань. От і сидять, не пропускаючи жодного слова викладача 14 хлопців і шестеро дівчат. Або йдуть у вільний час до старшокурсників на лекцію відомого математика Пілігрині. Бажання вчитись немов би зростає з кожним курсом.

Спеціальностей в інституті небагато. ЗМІ готує ковалів, механіків, ливарників, спеціалістів деревообробної промисловості. Валя Радомська вирішує стати ливарником і вже бачить себе покорителем кип'ячого металу. В напруженій праці проходять студентські роки: один семестр навчання, інший — практика. Скоро вже самостійний шлях інженера.

І всі ці роки поруч з Валею високій, красний юнак — Віктор Гальченко, енергійний, розумний, з таким цікаво крокувати по життю.

І вони пішли поруч. Спочатку шлях проліг до Харкова. Віктор закінчив інститут раніше дружини. На Харківському тракторному

заводі починав майстром, потім став начальником цеху. Валентина розпочинає свій інженерний шлях технологом цеху. Цікава робота, шаслива сім'я — підростає дочка Раєчка... Радість сповнює серце, бринить в душі...

Та раптом від вибухів і канонади здригнулася радянська земля. Не збагнеш навіть зразу страшне слово «війна». До самого останнього дня евакуації Віктор Власович і Валентина Петрівна працюють на заводі. Віктор не виходить з цеху по кілька діб: він вирішує складну проблему, що повинна допомогти радянським військам в боротьбі з фашистами. І, нарешті, — перемога, проблему вирішено! Віктор Власович хоче піти на фронт, але хороши спеціаліст потрібен зараз і в тилу — там теж кується перемога. Його призначають директором одного з нових заводів на Алтаї, де він працює кілька років.

Дійсно, цікаво пройти шляхами життя поруч з такою людиною. Нехай були й труднощі, нехай незгоди — але ж обох зігрівала велика мета і тепло друга. Тепер обоє працюють на автозаводі імені Ліхачова. Валентина Петрівна скромно змовчує про себе, але й досі працює на відповідальній посаді — старшим технологом ливарного цеху — і на пенсію йти не збирається. Віктор Власович очолює фізико-хімічну лабораторію, так що подружжя, як завжди, на посту.

Все це згадалось Валентині Петрівні, коли опинилася вона серед студентського гомону, пройшла по знайомих вулицях. На зустріч з юністю, з рідним містом всього кілька годин, а тут ще запрошують виступити по обласному радіо, напередодні Дня студента.

— Дивлюсь я на юність, — сказала, виступаючи по радіо, Валентина Петрівна, — і душа радіє: яка широта інтересів, які глибокі думки. Ходжу по інституту і захоплююсь: та й є звідки прийти цим глибоким думкам. Змінював інститут, виріс — не пізнати. Але й про своє покоління хочеться сказати: хоч у важких умовах ми навчалися, але знання одержали міцні, вони світять нам усе життя. Отже, спасибі інституту!

Закінчується побачення з юністю, час поспішати на вокзал. А ще ніяк не наговорився з друзями студентських років. На фото: Валентина Петрівна (в центрі) і асистенти нашого інституту — Надія Яківна Корсунь та Есфірь Абрамівна Азикова згадують, згадують...

Схвильовала всіх зустріч через 30 років.

Л. ТАРАСЕНКО.

СЛОВО ПРО ТОВАРИША

Ви його не зустрічали? На вигляд йому не більше 30, середнього росту, худорлявий, легка юнацька походка і трохи стомлені очі. Михайло Яковича Машуту добре знають, принаймні, студенти 5-го і 6-го курсів вечірнього відділення електротехнічного факультету.

В цій невисокій людині сконцентрована енергія, якої б вистачило на двох. Беззмінний староста групи ЕВ-560, відмінник навчання, він має таку привабливість, що зразу ж привертає до себе, схиляє до одвертості. З ним приємно поділитися радістю, він допоможе у скрутний момент.

В колі друзів-студентів це просто Мишко, але мало хто знає подробиці його біографії.

Коли маленькі і дорослі називали Михайла Яковича Мишко, він жив у Краснодарі, вчився в одній школі з майбутніми молодогвардійцями. Може згадати Михайло Якович, як одного літа зустрічався за шаховою дошкою з чемпіоном піонерського табору Олегом Кошовим. І лише через прикру випадковість він не став членом загону підпільників, яким керував Олег Кошовий.

Свою трудову біографію Михайло Якович «починав писати» на шахтах Донбасу. А по-

тім молодий шахтар, як всі юнаки його віку, пішов служити в Радянську Армію.

І ось вже скинуто потони. Чим зайнятися далі? Вчитися — таким було невідступне рішення. Нелегко працювати і навчатися, але незгасиме бажання одержати диплом інженера. А робота вже й так «інженерна» — Михайло Якович працює заступником начальника цеху на ТЕЦ Дніпровського алюмінієвого заводу імені Кірова.

А вечір, коли немає занять в інституті, Михайло Якович любить провести в колі своєї сім'ї. Наш Михайло — чудовий батько. В цьому році його син Геннадій призначений до армії, куди юнак пішов з середньою освітою і спеціальністю батька — електрослюсаря. Дочка теж хоче бути неодмінно схожою на тата.

Дбайливий батько, хороший організатор на заводі, відмінний студент і товариш в інституті — ось лише деякі штрихи портрета Михайла Машуту.

Ми поважаємо його і пишаємось ним. І якщо ви познайомилися з ним, ви б легко переконалися, що досконалий такої поваги цей трудівник і хороша людина.

В. ПЛОТНИКОВ,
студент групи ЕВ-180.

ДОПОВІДЬ ЧЕСЬКОГО ДРУГА

16 листопада в актовому залі відбулося засідання наукової ради інституту, на якому виступив з доповіддю професор Празького економічного інституту Отакар МРАЗЕК.

Про цю зустріч ми розповімо в наступному номері.